Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 47 21 NOV 1959
LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week kreeg ik een brief van een meisje uit Gent, waarult ik voor jullie hier een kleln stukje ga overschrijven.

„Beste oom Donald," schreef Liliane. „Ik vind ons Vrolijk Weekblad heel leuk, maar één ding begrijp ik niet. Waarom is Oom Dagobert nu altijd zo gierig en de Boze Wolf altijd zo vervelend en Donald altijd zo dom en eigenwijs? Zou het niet veel leuker zijn, als ze allemaal net zo aardig waren als Wolfje en Kwik, Kwek en Kwak?"

Misschien denken wel meer jongens en meisjes er zo over, daarom wil ik er hier even antwoord op geven. Kijk, stel je voor dàt Oom Dagobert niet gierig en niet op geld belust zou zijn, dan zou hij ook nooit meer met Donald en de neefjes naar verre plaatsen trekken om geld te verdienen of een schat op te graven.. dat zou hem niets meer kunnen schelen allemaal, maar dan zouden wij ook nooit meer spannende avonturen met ze kunnen beleven! Als de grote Boze Wolf opeens reuze aardig werd, zou hij waarschijnlijk in zijn tuintje gaan werken ofzo en zeker niet meer achter de biggetjes aan gaan.... en dan zouden wij ook die avonturen moeten missen! Als Donald niet zo dom en eigenwijs was, zou hij waarschijnlijk niet vaak meer in moeilijkheden komen, waarult de jongens hem dan konden redden.... maar de verhalen, waarin hij zich allerlei moeilijkheden op z'n hals haalt, vinden jullie juist dikwijls het leukst van allemaal!

Laat ze dus maar rustig een beetje gierig en vervelend en eigenwijs zijn, maar.... neem er alsjeblieft geen voorbeeld aan.

Lach er om en denk dan maar: Zoiets zal mij niet overkomen! Afgesproken?

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde ƒ 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-zeilpetlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 40.

Eerste prijs: W. Hoogstad, **Mortsel (Antwerpen).** Tweede prijs: Pleun v. d. Waal, **Silkkerveer.** 3e t/m 12e pr.: T. Eefting, **Westerbork**; Ad Roest, **Weesperkarspel**; A. Eliëns, **Zeelst**; All Vermaning, **Wieringerwaard**; H. v. Beek, **R'dam**; W. M. v. Heerde, **Nunspeet**; Titia v. d. Struys, **A'dam (Slotervaart)**; Janl v. Baren, **Leidschendam**; Marie José Gorissen, **Rijen**; Ronnie Kock, **Houthem.**

13e t/m 22e prijs: Magda v. d. Stadt, **Vijmen**; H. v. Delden, **Oude Pekela**; Margot Veenis, **Koog aan de Zaan**; D. J. Langenkamp, **Laren (Gld.)**; Frans Lugtenberg, **Vierpolders**; Henkie Lanke, **Zeddam**; Suus Westbroek, **Zeist**; Dymphna Moeshart, **Den Haag**; Coby v. d. Berg, **Kwintsheul**; Robbert Jan Brondsema, **Santpoort.**

De oplossing van prijsvraag no. 45 luidt: **KLEERMAKER.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Nu de avonden zo lang zijn, hebben jullie natuurlijk veel meer tijd om mij te schrijven en dat kan ik goed merken! Iedere dag wordt de stapel brieven, die de postbode op mijn bureau legt, groter! Ga zo door, maar... eerst je huiswerk! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam; voor de vrienden en vriendinnen in België: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links bovenaan in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

WIM GEURTS VAN KESSEL, DEURNE. Je hebt nu zeker heel wat foto's met je nieuwe fototoestel gemaakt, niet? Knip je alleen maar plaatjes van mensen of heb je al eens geprobeerd moole natuurfoto's te maken? Dat lijkt me wel veel moeilijker. Veel succes.

JEANNE DINGENEEL, BRUSSEL. Heb je zo veel planten gehad met je verjaardag? Ik ben benieuwd of ze goed blijven van de winter! Je kunt ze het best op een warm, zonnig plaatsje in je kamer zetten, denk ik. Schrijf je me nog eens hoe ze het doen?

MARCEL DEN OUDEN, LUIK. Ik vind het erg leuk van je dat je je kleine zusje zo vaak mee uit neemt om een eindje te gaan wandelen en dat je zo dikwijls met haar gaat spelen! Het is helemaal niet te verwonderen, dat ze zo trots is op haar „grote broer"!

NENNIE SPIJKER, HEEMSTEDE. Je hebt nu in de zesde klas vast wel veel meer huiswerk dan in de vijfde, niet? Maar het is erg aardig van je dat je — als je af en toe een beetje tijd hebt — mij meteen een briefje schrijft!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 47

Van boven naar beneden invullen:
1. getal onder de 15; 2. op de fiets rijden; 3. raam; 4. ondier; 5. In vlam staan; 6. lemand, die een paard en wagen bestuurt; 7. inhuldiging van een vorst.

Heb je alles goed ingevuld, dan lees je in de groene hokjes van linksboven naar rechtsbeneden de naam van één van de dagen van de week. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 26 november als je in Nederland woont aan:
„Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam,
en als je in België woont aan:
„Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet vooral niet duidelijk je naam en adres op je kaart te vermelden en schrijf in de linkerbovenhoek van de enveloppe „oplossing 47".

Veel succes, allemaal!

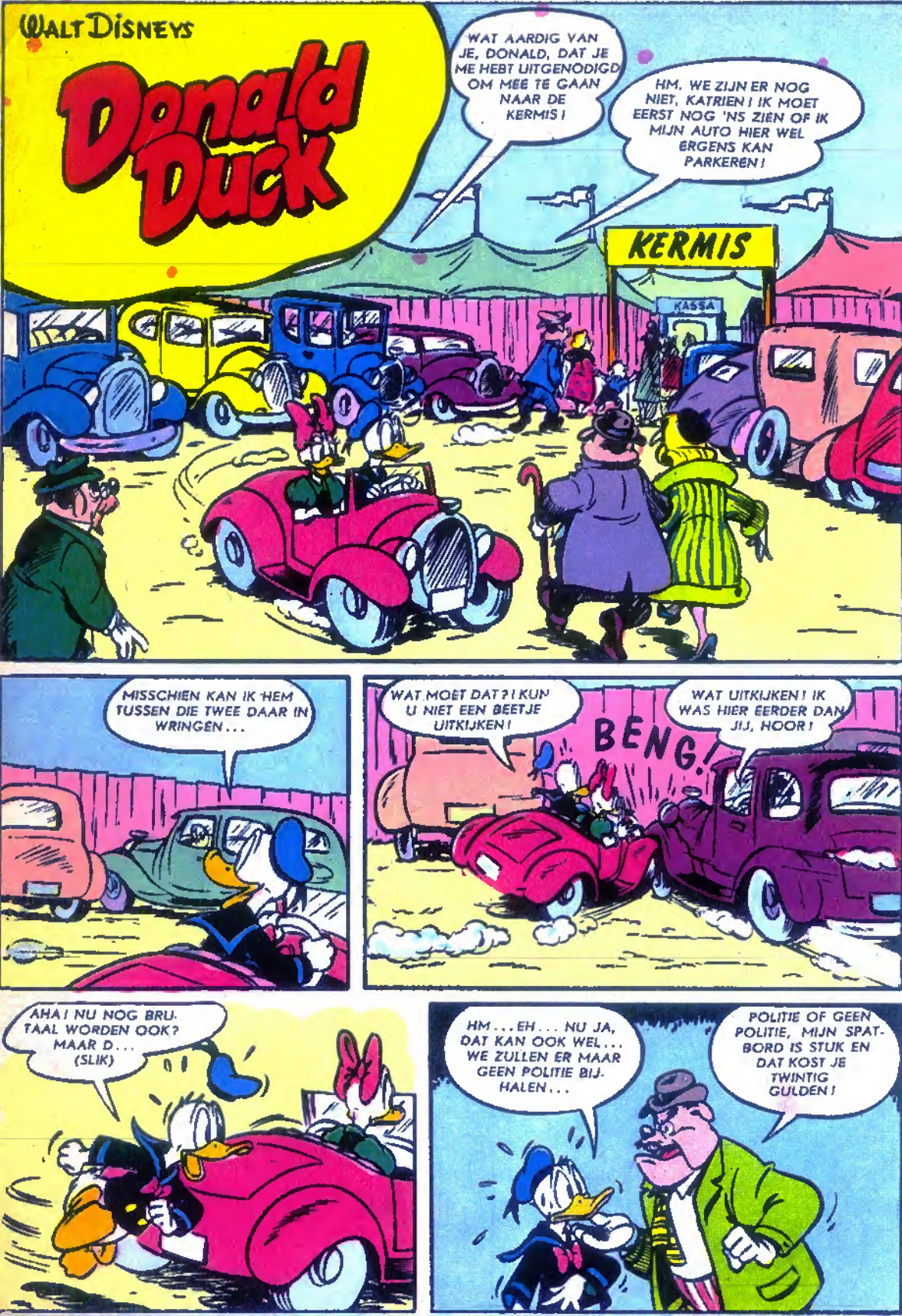
WALT DISNEYS
Donald Duck
WAT AARDIG VAN JE, DONALD, DAT JE ME HEBT UITGENODIGD OM MEE TE GAAN NAAR DE KERMIS!
HM, WE ZIJN ER NOG NIET, KATRIEN! IK MOET EERST NOG 'NS ZIEN OF IK MIJN AUTO HIER WEL ERGENS KAN PARKEREN!
KERMIS
KASSA
MISSCHIEN KAN IK HEM TUSSEN DIE TWEE DAAR IN WRINGEN...
WAT MOET DAT?! KUN U NIET EEN BEETJE UITKIJKEN!
BENG!
WAT UITKIJKEN! IK WAS HIER EERDER DAN JIJ, HOOR!
AHA! NU NOG BRUTAAL WORDEN OOK? MAAR D... (SLIK)
HM... EH... NU JA, DAT KAN OOK WEL... WE ZULLEN ER MAAR GEEN POLITIE BIJHALEN...
POLITIE OF GEEN POLITIE, MIJN SPATBORD IS STUK EN DAT KOST JE TWINTIG GULDEN!

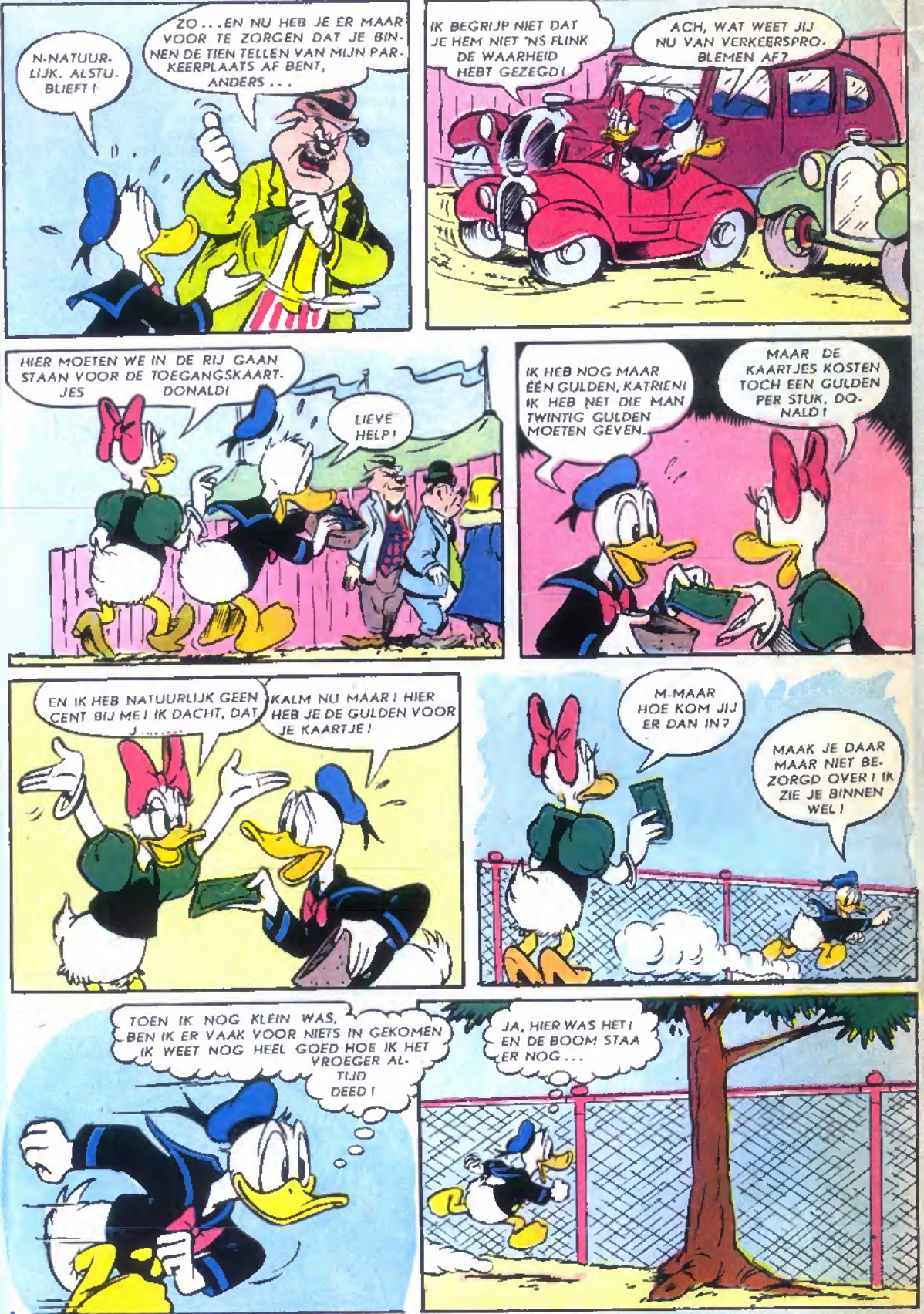
N-NATUURLIJK. ALSTUBLIEFT!
ZO...EN NU HEB JE ER MAAR VOOR TE ZORGEN DAT JE BINNEN DE TIEN TELLEN VAN MIJN PARKEERPLAATS AF BENT, ANDERS...
IK BEGRIJP NIET DAT JE HEM NIET 'NS FLINK DE WAARHEID HEBT GEZEGD!
ACH, WAT WEET JIJ NU VAN VERKEERSPROBLEMEN AF?
HIER MOETEN WE IN DE RIJ GAAN STAAN VOOR DE TOEGANGSKAARTJES DONALD!
LIEVE HELP!
IK HEB NOG MAAR ÉÉN GULDEN, KATRIEN! IK HEB NET DIE MAN TWINTIG GULDEN MOETEN GEVEN..
MAAR DE KAARTJES KOSTEN TOCH EEN GULDEN PER STUK, DONALD!
EN IK HEB NATUURLIJK GEEN CENT BIJ ME! IK DACHT, DAT...
KALM NU MAAR! HIER HEB JE DE GULDEN VOOR JE KAARTJE!
M-MAAR HOE KOM JIJ ER DAN IN?
MAAK JE DAAR MAAR NIET BEZORGD OVER! IK ZIE JE BINNEN WEL!
TOEN IK NOG KLEIN WAS, BEN IK ER VAAK VOOR NIETS IN GEKOMEN IK WEET NOG HEEL GOED HOE IK HET VROEGER ALTIJD DEED!
JA, HIER WAS HET! EN DE BOOM STAAT ER NOG...

ZO, DAT IS ALWEER GEBEURD!
HÉ, WAT MOET DAT DAAR! KOMT U EENS HIER
LIEVE HELP! ZE HEBBEN OVERAL BEWAKERS GEZET!
NU, TUSSEN AL DIE MENSEN ZAL HIJ ME WEL NIET VINDEN!
DONALD! WACHT EVEN! HIER BEN IK!
IK HEB NU GEEN TIJD! IK BEN ZO WEER TERUG
DAT IS ME OOK WAT MOOIS! MAAR IK ZAL HEN WEL KRIJGEN! IK GA ALLEEN DE KERMIS OP!
MAAR EVEN LATER...
TJONGEJONGE, WAT EEN GEDRANG! HET LIJKT WEL OF HEEL DUCKSTAD VANDAAG NAAR DE KERMIS IS GEGAAN!
HÉ! PSST! KATRIEN!
IK BEN HET... DONALD!
MAAR WAAROM HEB JE EEN PAPIEREN ZAK OP JE HOOFD GEZET? HET IS TOCH GEEN CARNAVAL!
NU KAN NIEMAND MIJ HERKENNEN! EEN BEWAKER HEEFT NAMELIJK GEZIEN, DAT IK OVER HET HEK GEKLOMMEN BEN, BEGRIJP JE!
ZO, DUS OOK DAT NOG!

IK GA NOOIT MEER MET JE MEE, DONALD DUCK, ALS JE DAT MAAR WEET! DIT IS DE EERSTE EN DE LAATSTE KEER DAT IK MET EEN BEDRIEGER OP STAP BEN!
SSST! STIL! DAAR IS HIJ!
ALS IK 'T NIET DACHT!
VLUG, KATRIEN, LOPEN, ZO HARD ALS JE KUNT!
JE HOEFT MIJ VOORTAAN ECHT NIET MEER MEE TE NEMEN ALS JE NOG EENS ERGENS NAAR TOE GAAT! IK SCHAAM ME DOOD!
MAAK DAT JE WEGKOMT! VLUG!
VOORUIT! NU ONDER HET TENTZEIL DOOR! KOM!
OEI!
LIEVE HELP!
ER OVERHEEN, KATRIEN! SCHIET OP!
HELP!
ZOIETS HEB IK NOOIT VAN MIJN LEVEN MEEGEMAAKT! IN EEN VARKENSHOK!! BAH!
KNOR!
KNOR!
MAAR WAAROM LOOP IK EIGENLIJK WEG VOOR DIE BEWAKER? IK HEB TOCH NIETS UITGEHAALD?
HET IS NU AL TE LAAT OM ERMEE OP TE HOUDEN... HIJ HEEFT JOU SAMEN MET MIJ GEZIEN!

HET KAN ME NIETS SCHELEN! IK BLIJF HIER STAAN, IK GA GEEN STAP VERDER! MIJN VOETEN DOEN ZO VRESELIJK PIJN!
DAN GAAN WE VAREN!
EH... VIND U HET GOED, DAT WIJ MET Z'N TWEEËN EEN KLEIN EINDJE MET U MEEVAREN?
BLAUWE GROT
WAT?
ER UIT!
JA JA... MAAR AAN DE ANDERE KANT VAN DE GROT!
ER UIT, ZEG IK JE! GAUW!
EN IK ZEG NEE! O ZO!
OE!!
D-DONALD!
WOP!
BONK!
DOING!
AU!
WOMP!
UIT-GANG
NU HEB IK ER ECHT MEER DAN GENOEG VAN!
M'N JURK IS HELEMAAL BEDORVEN DOOR HET WATER EN VAN DE KERMIS HEB IK NOG NIETS GEZIEN!
HET SPIJT ME, M...
LOPEN, KATRIEN! VOORUIT, VLUG! DAAR IS-IE WEER!

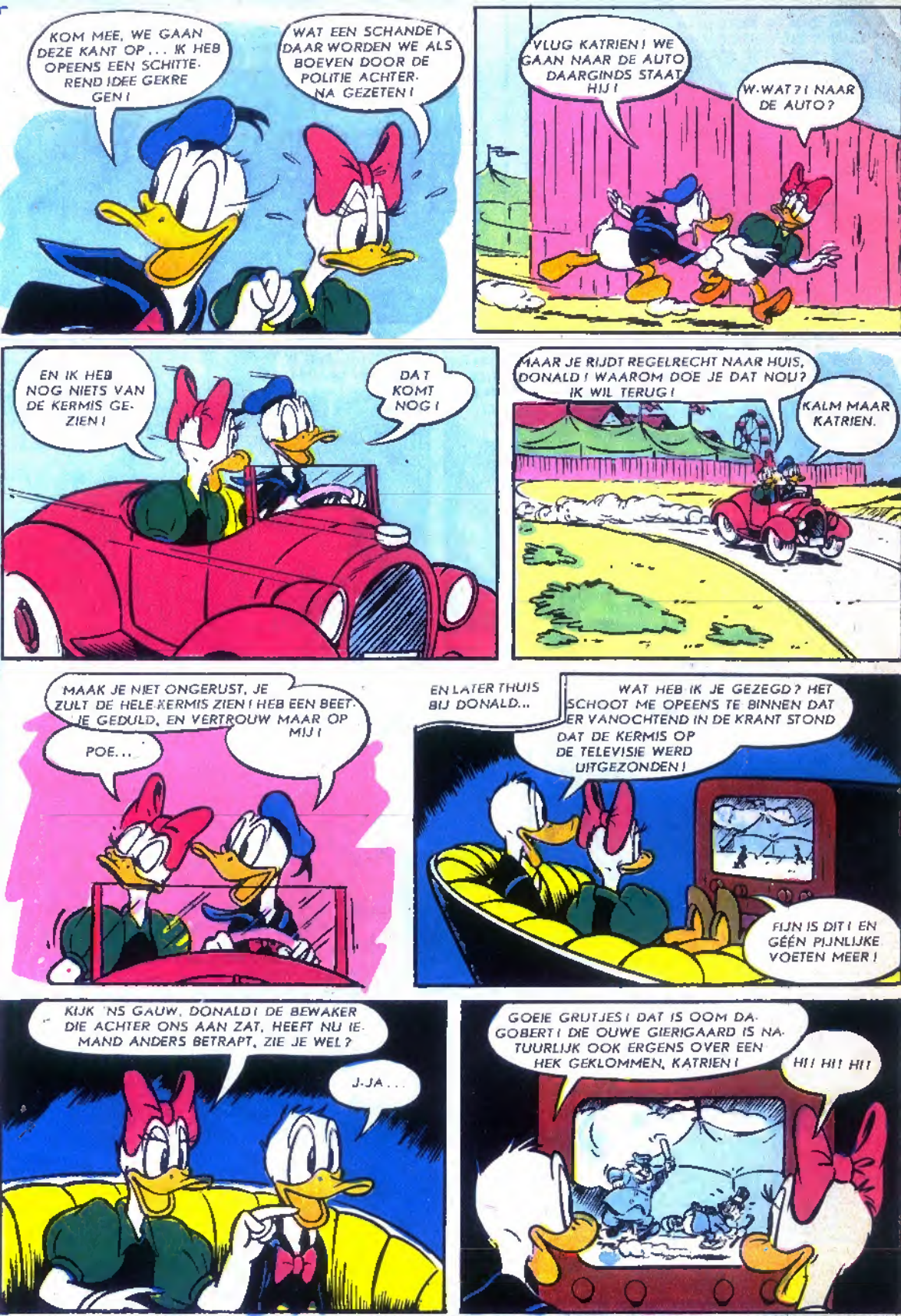
KOM MEE, WE GAAN DEZE KANT OP... IK HEB OPEENS EEN SCHITTEREND IDEE GEKREGEN!
WAT EEN SCHANDE! DAAR WORDEN WE ALS BOEVEN DOOR DE POLITIE ACHTERNA GEZETEN!
VLUG KATRIEN! WE GAAN NAAR DE AUTO DAARGINDS STAAT HIJ!
W-WAT?! NAAR DE AUTO?
EN IK HEB NOG NIETS VAN DE KERMIS GEZIEN!
DAT KOMT NOG!
MAAR JE RIJDT REGELRECHT NAAR HUIS, DONALD! WAAROM DOE JE DAT NOU? IK WIL TERUG!
KALM MAAR KATRIEN.
MAAK JE NIET ONGERUST, JE ZULT DE HELE KERMIS ZIEN! HEB EEN BEETJE GEDULD, EN VERTROUW MAAR OP MIJ!
POE...
EN LATER THUIS BIJ DONALD...
WAT HEB IK JE GEZEGD? HET SCHOOT ME OPEENS TE BINNEN DAT ER VANOCHTEND IN DE KRANT STOND DAT DE KERMIS OP DE TELEVISIE WERD UITGEZONDEN!
FIJN IS DIT! EN GÉÉN PIJNLIJKE VOETEN MEER!
KIJK 'NS GAUW, DONALD! DE BEWAKER DIE ACHTER ONS AAN ZAT, HEEFT NU IEMAND ANDERS BETRAPT, ZIE JE WEL?
J-JA...
GOEIE GRUTJES! DAT IS OOM DAGOBERT! DIE OUWE GIERIGAARD IS NATUURLIJK OOK ERGENS OVER EEN HEK GEKLOMMEN, KATRIEN!
HI! HI! HI!

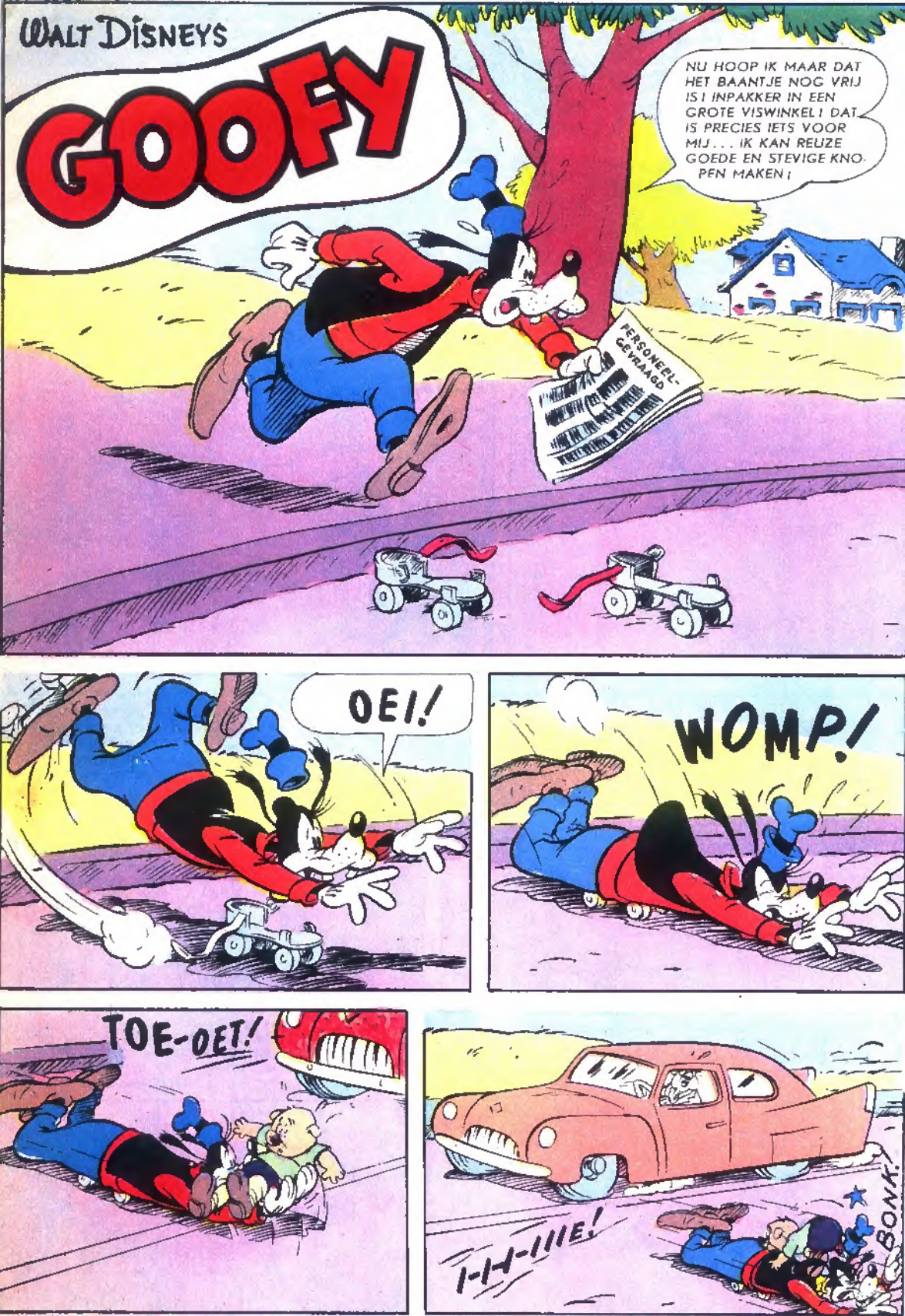
WALT DISNEYS
GOOFY
NU HOOP IK MAAR DAT HET BAANTJE NOG VRIJ IS! INPAKKER IN EEN GROTE VISWINKEL! DAT IS PRECIES IETS VOOR MIJ... IK KAN REUZE GOEDE EN STEVIGE KNOPEN MAKEN!
PERSONEEL GEVRAAGD
OEI!
WOMP!
TOE-OET!
I-I-I-IIIE!
BONK!

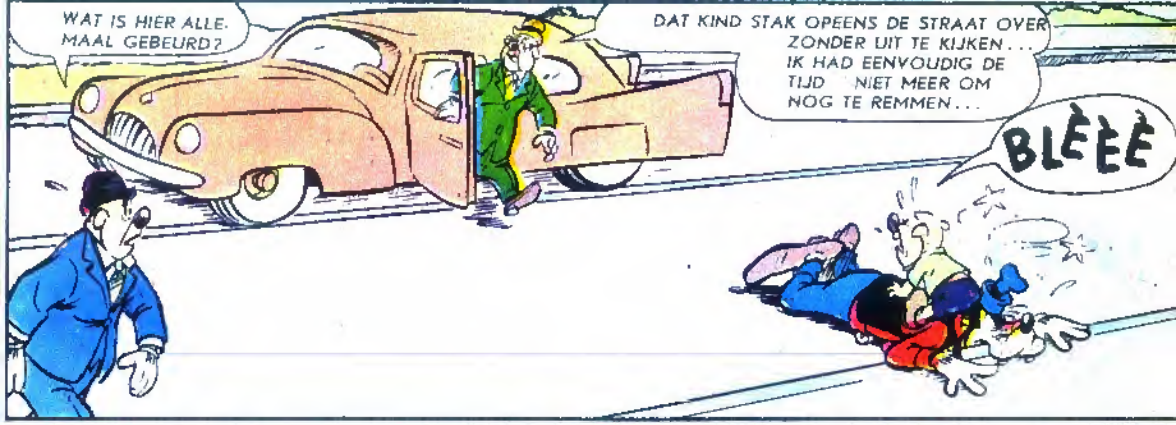
WAT IS HIER ALLE-MAAL GEBEURD?
DAT KIND STAK OPEENS DE STRAAT OVER ZONDER UIT TE KIJKEN... IK HAD EENVOUDIG DE TIJD NIET MEER OM NOG TE REMMEN...
BLÈÈÈ

WAT DAPPER VAN DIE KNAAP, ZEG! HIJ HEEFT ZICH GEWOON VOOR DE AUTO GEGOOID EN HET KIND ER VOOR WEGGETROKKEN!
?
BÉÈÈ!

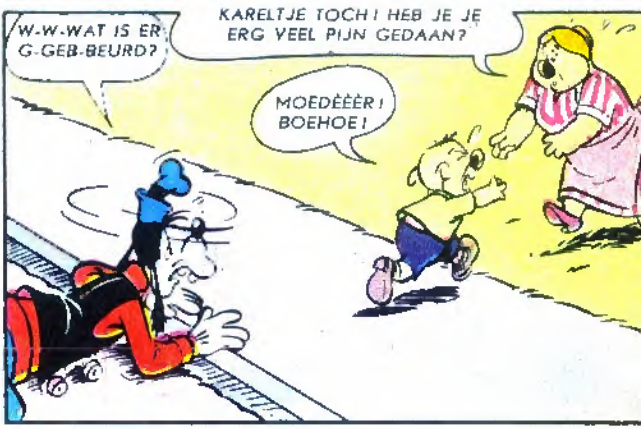
W-W-WAT IS ER G-GEB-BEURD?
KARELTJE TOCH! HEB JE JE ERG VEEL PIJN GEDAAN?
MOEDÈÈÈR! BOEHOE!

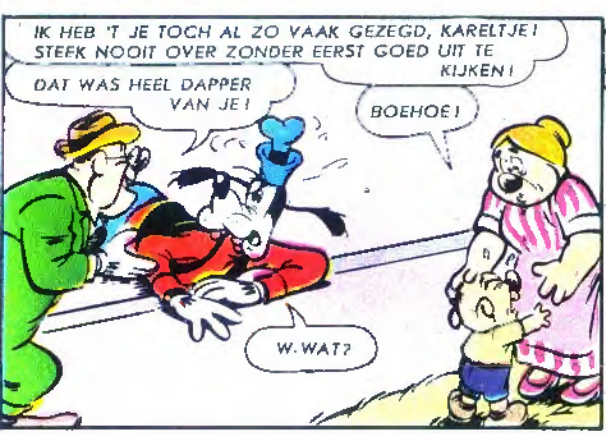
IK HEB 'T JE TOCH AL ZO VAAK GEZEGD, KARELTJE! STEEK NOOIT OVER ZONDER EERST GOED UIT TE KIJKEN!
DAT WAS HEEL DAPPER VAN JE!
BOEHOE!
W-WAT?

U HEEFT DAT KIND GERED!
NEEMT U 'T ME NIET KWALIJK, MAAR IK MOET ER WEER VANDOOR! IK BEN OP ZOEK NAAR EEN BAANTJE, ZIET U! DAG, MEVROUW!

HÉ, WACHT U EENS EVENTJES! BENT U EEN BAANTJE AAN 'T ZOEKEN?
JA, AL EEN HELE TIJD TROUWENS!

HM, U BENT IN IEDER GEVAL DAPPER... HIER HEEFT U MIJN KAARTJE! KOMT U MORGENOCHTEND OP MIJN KANTOOR, DAN ZAL IK 'NS KIJKEN OF ER IN MIJN BEDRIJF EEN PLAATSJE VOOR U IS! AFGESPROKEN?
JA NOU! GRAAG! MAAR... MAAR EIGENLIJK GLEED IK ALLEEN MAAR UIT!

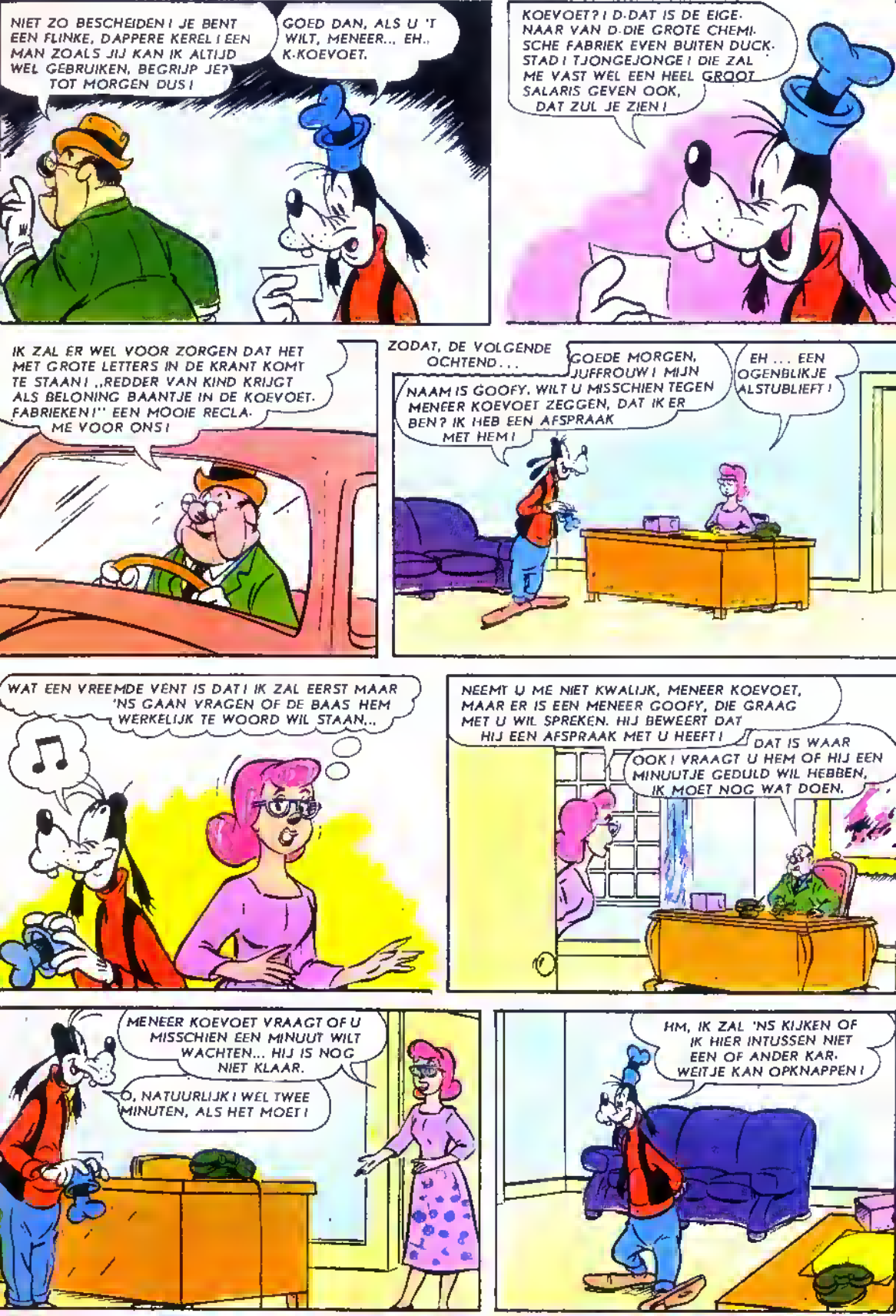
NIET ZO BESCHEIDEN! JE BENT EEN FLINKE, DAPPERE KEREL! EEN MAN ZOALS JIJ KAN IK ALTIJD WEL GEBRUIKEN, BEGRIJP JE? TOT MORGEN DUS!
GOED DAN, ALS U 'T WILT, MENEER... EH.. K-KOEVOET.
KOEVOET? I D-DAT IS DE EIGE-NAAR VAN D-DIE GROTE CHEMI-SCHE FABRIEK EVEN BUITEN DUCK-STAD! TJONGEJONGE! DIE ZAL ME VAST WEL EEN HEEL GROOT SALARIS GEVEN OOK, DAT ZUL JE ZIEN!
IK ZAL ER WEL VOOR ZORGEN DAT HET MET GROTE LETTERS IN DE KRANT KOMT TE STAAN! „REDDER VAN KIND KRIJGT ALS BELONING BAANTJE IN DE KOEVOET. FABRIEKEN!" EEN MOOIE RECLA-ME VOOR ONS!
ZODAT, DE VOLGENDE OCHTEND...
GOEDE MORGEN, JUFFROUW! MIJN NAAM IS GOOFY. WILT U MISSCHIEN TEGEN MENEER KOEVOET ZEGGEN, DAT IK ER BEN? IK HEB EEN AFSPRAAK MET HEM!
EH ... EEN OGENBLIKJE ALSTUBLIEFT!
WAT EEN VREEMDE VENT IS DAT! IK ZAL EERST MAAR 'NS GAAN VRAGEN OF DE BAAS HEM WERKELIJK TE WOORD WIL STAAN...
NEEMT U ME NIET KWALIJK, MENEER KOEVOET, MAAR ER IS EEN MENEER GOOFY, DIE GRAAG MET U WIL SPREKEN. HIJ BEWEERT DAT HIJ EEN AFSPRAAK MET U HEEFT!
DAT IS WAAR OOK! VRAAGT U HEM OF HIJ EEN MINUUTJE GEDULD WIL HEBBEN, IK MOET NOG WAT DOEN.
MENEER KOEVOET VRAAGT OF U MISSCHIEN EEN MINUUT WILT WACHTEN... HIJ IS NOG NIET KLAAR.
O, NATUURLIJK! WEL TWEE MINUTEN, ALS HET MOET!
HM, IK ZAL 'NS KIJKEN OF IK HIER INTUSSEN NIET EEN OF ANDER KAR-WEITJE KAN OPKNAPPEN!

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt dat er een kamer in het huis is, waar een aantal kisten

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregnr. Tekeningen: Hans Kresse

staat. Als hij wil onderzoeken wat er in zit, wordt hij gesnapt door de huisbewaarder en diens vrouw. Zij sluiten de jongen op, maar hij weet langs een geheime gang te ontsnappen. De kinderen maken kennis met majoor Markins en Alison hoort hem midden in de nacht bij het huis, terwijl hij iemand bevelen geeft. Een paar dagen later komt de majoor bij hen op visite. 's Avonds gaat hij niet weg, maar verstopt zijn auto achter een struik en gaat naar het huis. Hij weet niet dat de kinderen hem daar hebben gezien ...

TOEN zij de auto niet meer konden horen, gingen de kinderen terug naar het kamp. Onderweg zeiden zij geen woord; elk van hen was daarvoor te druk bezig met zijn eigen gedachten en die waren verre van vrolijk. De majoor, die 's avonds zo'n prettige gast was geweest, had hen dus om de tuin geleid. want waarom had hij zijn auto verstopt en waarom was hij stiekem teruggegaan naar het huis en wat had hij in de kamer van de Brimley's gedaan? Ja, dacht Alison, hij voert zeker iets in zijn schild. Misschien is hij wel de aanvoerder van een bende en de Brimley's, en wie weet maken ook boer Grundel en zijn vrouw daar deel van uit.

Bij de tenten aangekomen was zij de eerste die weer wat zei: „Gelukkig komt vader zondag, dan zullen we hem alles vertellen. Ik vind dat we nu maar moeten gaan slapen, vannacht gebeurt er vast niets meer."

De volgende morgen was John het eerste op van allemaal. Het leek wel of hij uit een goede nachtrust veel meer energie putte dan de anderen.

„Ik denk dat we vandaag maar eens vis zullen eten," kondigde hij aan.

„Een goed idee," vond zijn zusje. „Maar weet je ook waar we die vis vandaan moeten halen?"

„Ik ga er gewoon een paar vangen. Ik heb er zin in. Lekker zitten vissen in de boot."

„'t Zal je niet meevallen om die naar buiten te krijgen," wierp Gordon tegen. — „Ach, jij ziet die dingen altijd zo somber in. Ik vraag gewoon aan Tom om me te helpen."

„'t Is verbazend zoals jij altijd iets te doen hebt als er moet worden afgewassen. Ja, je hoeft niet zo'n onnozel gezicht te trekken, want ik heb je toch wel door." — „Mijn onnozele gezicht," zei John plagend, „is alleen 'n masker om mijn pientere verstand te verbergen. Als ik dat niet verborgen hield, zou mijn grote broer jaloers op mij worden!"

Nog voordat Gordon een dreigende beweging maakte, sprong John op en ging op zoek naar Tom, die juist op het punt stond om naar een van de korenvelden te gaan. Hij had twee rollen touw in zijn hand.

„Hallo, Tom," begroette John hem. „We wilden vanochtend gaan vissen en nu kwam ik je eigenlijk vragen of je ons kunt vertellen hoe we de boot in het water moeten krijgen."

„Je kunt vanochtend niet gaan vissen," antwoordde Tom prompt. „Vóór zeven uur vanavond is het tij niet hoog genoeg om de boot in het water te krijgen. Je had vroeger op moeten staan, dan had het nog wel gekund."

„We hebben lang uitgeslapen. We — we hadden gisteravond visite."

„Ja, van een Indiaans opperhoofd!" lachte Tom.

„Heb je hem gezien?"

„Ja. Die majoor is me een grappenmaker. Altijd geweest trouwens."

„Jij brutale aap!" Het volgende ogenblik lag John op de grond.

„O ja?" — „Nou, en of! Daar kun ik je heel wat van vertellen. Een paar jaar geleden werd hij op straat aangehouden door een agent, omdat hij te hard reed. „Wát!" protesteerde de majoor toen. „Aeh, man, die auto kan niet eens harder rijden dan veertig kilometer, wat ik ook probeer. Hier, stap maar in, dan zal ik het je bewijzen." Nou, die agent stapt in en toen heeft de majoor

„Sporen . . . .!" riep John uit. „Van een paard!"

hem een heel eind buiten de stad gereden. Zij waren op minstens tien kilometer afstand van de bewoonde wereld, toen de majoor tegen die agent zei: „En nu moet u hier eens uitstappen." Die suffe agent deed het en meteen ging de majoor er vandoor. „Ga nu maar naar huis lopen," riep hij vrolijk achterom."
„En heeft hij daar geen last mee gekregen?"
„Ja, natuurlijk. Hij heeft een bekeuring gekregen en een uitbrander van de rechter."
„Zijn verdiende loon, als je het mij vraagt. Maar eh.... vissen gaat dus vandaag niet?"
„Nee. Maar ik zal proberen of ik je vanavond of morgenochtend met de boot kan helpen. Om ongeveer half zeven kunnen we hem wel te water krijgen."
„Fijn," zei John. „Hartelijk bedankt vast."
Hij was juist op tijd in het kamp terug om het laatste bord af te drogen. „Geen vis vandaag," zei hij tegen Alison. „Het getij zit tegen. We kunnen de boot niet in 't water krijgen voor vanavond zeven uur of morgenochtend half zeven."
„Nou, jammer," zei Alison zonder veel spijt. „Maar wat zullen we dan gaan doen vanochtend? Als het kan iets rustigs. Ik heb gisteravond genoeg opwinding gehad."
„Ik heb eens nagedacht," begon Gordon.
„Gevaarlijk, jongen, heel gevaarlijk voor iemand op jouw leeftijd," mompelde John.
„Houd je mond, jij worm, of je zult eens zien wat er met je gebeurt. Ik herhaal dus, dat ik heb nagedacht. Vraag me maar waarover."
„Over een nieuwe pop om mee te spelen?" — „Jij brutale aap! Het volgende ogenblik lag John op de grond en werd hij door Gordon stevig door elkaar geschud. Hij kreunde erbarmelijk en deed toen net alsof hij niet meer overeind kon komen — totdat hij zag hoe Gordon langzaam een speld uit de revers van zijn jasje haalde. Toen sprong hij op en bracht zichzelf in veiligheid.
„Genoeg!" schreeuwde hij. „Verminkt heb je me al. Wil je me nu ook nog bloedvergiftiging bezorgen met die vieze speld?"
„Gordon," zei Alison, „wat had je nu eigenlijk bedacht voor dat dit verschrikkelijke jongetje je in de rede viel?"
„Ik dacht dat we misschien naar Smokkelaars Woud zouden kunnen gaan, je weet wel waar John de Brimley's heeft gezien."
„Smokkelaars Woud! Heet het zo?"
„Ja. Mevrouw Grundel noemde het zo. En ze zei dat iedereen dat deed."
„Op naar Smokkelaars Woud!" riep John. Iets moolers kon hij zich niet voorstellen.
Het duurde niet lang of ze hadden de rand van het bos bereikt en na wat in cirkels te hebben rondgelopen, vonden zij het pad, dat vroeger waarschijnlijk een echte landweg was geweest, maar nu erg met onkruid was overwoekerd.
John rende van hoeken naar kanten, zijn neus bijna op de grond, en gaf plotseling een schreeuw.
„Sporen!" riep hij. Van een paard, en ze zijn vers ook. Volgens mij is 't beest hier vastgebonden geweest. Kijk, hier heeft hij met zijn hoeven over de grond geschraapt."
„De majoor!" zei Gordon. „Hij heeft zijn paard hier vastgebonden en is lopend verder gegaan. Kijk hier maar, er staan voetstappen hier in het zand."
Zij zochten voorzichtig hun weg tussen de bomen. John met zijn scherpe ogen, was de eerste die een ontdekking deed. Hij liet zich op zijn knieën vallen en trok een lange tak van de grond weg om beter te kunnen zien. „Kijk eens naar dat voetspoor?" zei hij. „Dat is het spoor van een zware laars met spijkers. Die is niet van de majoor."
„Eerder van Brimley," zei Gordon zacht. „Maak niet zo'n lawaai, John. Best mogelijk dat hij ergens in de buurt is."
Ze gingen verder, de jongens voorop, Alison in de achterhoede met een gezicht alsof ze zo maar een wandelingetje maakte, maar met wijd-open ogen die niets lieten ontsnappen. Een paar minuten later wees Gordon op een bosje van dicht struikgewas. „'s Is daar aarde-donker," fluisterde hij, „en de sporen gaan er recht naartoe."
Zij stonden stil, luisterden en staarden naar de struiken. Er was geen geluid te horen en geen blaadje bewoog. Gordon boog voorzichtig een paar takken van elkaar en boog zich voorover om tussen de struiken te kijken. John en Alison knielden naast hem neer.
„'s Is een hol," fluisterde Alison.
Een zwart gat onder een overhangend rotsblok, net groot genoeg voor een man om gebogen naar binnen te gaan, was alles wat zij konden zien. Voor de ingang lag wat grijze as van een kampvuur. John legde zijn hand erin. „Koud," zei hij. „Maar het kan toch niet lang geleden zijn dat hier iemand is geweest." Hij kroop naar de ingang van het hol en de anderen volgden hem, maar binnen was het zo donker dat zij niets konden onderscheiden. „Ik denk dat dit meer een gang is, die toegang geeft tot een veel groter hol," zei John. „Maar zien kan ik niets."
„Jammer dat we onze zaklantaarns niet hebben meegenomen," zei Alison spijtig.
John vond dat ze ook zonder licht naar binnen moesten gaan, maar de anderen voelden daar weinig voor. „We kunnen het beter hierbij laten voor vandaag," zei Gordon. „Dan gaan we morgen terug met lantaarns." Alison gaf hem gelijk en met tegenzin legde John zich bij het besluit van de meerderheid neer. Zij keerden op hun schreden terug.

Hij kroop naar de ingang van het hol en de anderen volgden.

Onderweg weldde John uit over de voordelen die je hebt wanneer je in een hol woont. Maar Alison dacht daar heel anders over. „In holen is het vochtig en donker," wierp zij tegen. „Een fatsoenlijk mens kan er niet in leven."
Zij waren het er wel over eens, dat zij de geheime schuilplaats van de familie Brimley hadden ontdekt. Alleen hadden zij er geen flauw idee van of het hol ook nog in gebruik was.
„Ik denk dat zij er allang vandoor zijn," zei Gordon. „Maar weet je, er gebeuren hier zoveel rare dingen, dat ik er geen flauw benul meer van heb waar we eigenlijk aan toe zijn. Ik kan het allemaal niet meer volgen."
„Dat snap ik," zei John, die nog dorstte naar wraak, omdat hij die ochtend met stoeien 't loodje had moeten leggen. Jouw hoofd is niet zo geschikt om veel te verwerken. Behalve dan wanneer je eet!"
Gordon was te diep in gepeins verzonken om deze handschoen op te nemen. In gedachten ging hij alle vreemde gebeurtenissen na die waren voorgevallen in de korte tijd dat zij nu op, of liever bij, het Meeuwennest woonden. Het speet hem helemaal niet, dat het morgen zondag was en zij zouden horen wat vader ervan dacht.
Zijn eigen opmerking over eten, herinnerde John eraan dat het tijd voor voedsel werd en vol gevoel riep hij uit: „Tjonge, ik heb honger!"
„Wat hebben we nog?" vroeg Gordon.
„Worstjes," zei Allson.
„Mooi zo, die zijn zo klaar," zuchtte John.
Gordon zorgde al gauw voor 'n knappend vuur, John schilde aardappelen en sneed ze in dunne plakjes om ze te bakken, terwijl Alison borden en bestek tevoorschijn haalde. Zoals altijd lachten ze en maakten ze grappen, maar elk van hen vroeg zich af, hoe ze konden ontdekken of de Brimley's iets te maken hadden met het hol in Smokkelaars Woud. En waar waren de Brimley's nu? Zij hadden hun betrekkingen als hulshoudster en tuinman overhaast opgegeven tengevolge van Johns nieuwsgierigheid. Maar meer wisten zij niet. Al kletsend en piekerend verorberden zij grote hoeveelheden gebakken aardappelen en worstjes — alles smaakte naar rook. Zij vielen juist aan op de cake van mevrouw Bolt, toen Tom de boomgaard in kwam en zei dat hij die avond de boot in het water zou brengen. Een andere man zou hem erbij komen helpen.
„Nu het weer zo mooi is, kan ze best in een kleine inham liggen die hier vlakbij is. Dan kunnen jullie er mee weg gaan wanneer je maar wilt.... tenminste, als je wat van zeilen weet!" — „Niet veel," zei John vrolijk.
„Helemaal niets," verbeterde Alison heel wat eerlijker.
Tom trok grappige rimpels in zijn voorhoofd. „Tja, om te zeilen moet je er toch ook wat verstand van hebben," zei hij. „Maar ik ken een jongen in het dorp die wel een paar keer met jullie mee wil gaan om het je te leren. Hij zeilt prima, weet waar de beste vlswatertjes zijn en is een goeie kameraad. Een beetje vreemd misschien.. maar dat hindert niet. Als je hem een gulden geeft en een beetje vis, dan staat hij de hele dag tot je dienst."
„Hoe heet hij?" vroeg Gordon. — „Tom Voetbal."
John grinnikte om die vreemde naam en vroeg met pret-ogen of die Tom behalve een goed zeiler ook een goed schutter was. Tom snapte het niet en grijnsde maar wat.
„Komt hij vanavond met je mee om de boot in 't water te brengen?" vroeg Gordon. „Dan kunnen we misschien meteen al een tochtje maken." — „Ik zal het hem vragen," zei Tom. „Als hij vrij is, doet hij het wel."
„Nou, hartelijk bedankt vast," zei Gordon namens allemaal. „'s Is allemaal plekfijn in orde, Tom!"
De rest van de middag hadden ze het zó druk met het klaar maken van het hengeltuig en ruzlën over 't beste aas, dat zij het hol in Smokkelaars Woud totaal vergaten. Tom hield woord en kort na zes uur arrlveerde hij met de man die hem zou helpen. Tom Voetbal was er ook bij. John, Alison en Gordon hadden al op hen staan wachten en zo konden zij onmiddellijk op weg gaan. Zij waren maar net op pad, toen Gordon ineens stil bleef staan. „Hé, de sleutel van 't botenhuis!" riep hij. „Daar denk ik nou pas aan. Wie heeft die? Weet jij dat Tom?"
„Ik weet waar-ie ligt," zei Tom. „Ze hebben er een speciaal plekje voor."
Toen zij bij de kust kwamen, was het tij hoger dan zij het ooit hadden gezien en het zag er naar uit, dat het niet moeilijk zou zijn, de boot te water te krijgen. Zij vonden de sleutel — een enorme — zonder moeite, in een spleet van de rotsen. Maar het slot was verroest en het was lastig om het open te krijgen.
„Er moet olie in," zei Tom. „Die Brimley zorgt nergens voor." — „Weet jij waar Brimley nu is?" vroeg Allson.
„Ik heb hem en zijn vrouw vanochtend nog gezien," vertelde Voetbal. „Zij reden in een wagen over de Rijksweg. 't Leek wel of ze haast hadden." De drie jonge speurders verborgen hun nieuwsgierigheid meesterlijk.
Geen spier van hun gezichten bewoog.
Schijnbaar onverschillig vroeg Gordon: „Waren ze alleen?"
„Nee, een andere man zat achter het stuur. Hem ken ik niet."
Zij reden de boot op een karretje naar buiten en de zee in. Hij zag er groot en stevig uit, maar toch ook slank en in staat om een flinke snelheid te halen.
„Er is maar één ding aan dit schip dat ik niet leuk vind," riep John. „Sally! Wat een naam."
„Hoe had jij hem dan willen noemen?" vroeg Alison. — „Oh, „Zeekoningin" of zoiets."
„Waarom niet meteen „Queen Mary"?"
Tom, zijn vriend, Voetbal en de drie kinderen gingen aan boord. Het zeil werd gehesen en een kleine bries blies ze vrolijk de inham uit. Weldra waren ze een eind van het strand verwijderd en konden ze hun hengels uitgooien. Tom Voetbal was de eerste die een mooie vis aan zijn haak kreeg en even later was het Alison die opgewonden uitriep: „Tom, je moet me helpen! Ik heb ook beet!" Tom lachte. „Jij bent me ook een mooie visser, zeg. Die durft niet eens een vis van de haak te halen!" Maar toch hielp hij het meisje en Allson keek vol trots naar de vis, die zij gevangen had. Ook Gordon en John hadden spoedig beet en toen zij naar huis gingen, lagen er negen dikke vissen in hun mandje.
Die avond gingen de kinderen vroeg naar bed. Ze sliepen direct in en werden de volgende morgen om acht uur pas wakker. Ze konden dus ook niet weten wat er die nacht in en bij „Het Meeuwennest" was gebeurd....

Het zeil werd gehesen en een kleine bries blies ze vrolijk de inham uit. Weldra lag het strand ver achter hen....

Wat zullen mijnheer en mevrouw Douglas wel zeggen als ze horen welke vreemde dingen er allemaal in hun huis gebeuren en wat voor avonturen zal het drietal nog beleven? Dat kun je volgende week in „Donald Duck" lezen.

Bitjes en Batjes van Donald Buck

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Dat een boterham, die er „mool" uitziet ook veel lekkerder smaakt dan een gewone boterham, weet iedereen. En je hebt er heus niet zo veel voor nodig.
Kijk maar eens naar de boterham op het plaatje. Daarvoor is alleen, behalve het sneetje brood, een beetje boter, 'n plakje leverworst, enkele halve plakjes hardgekookt ei, 'n stukje augurk en wat mayonaise gebruikt. Als je dit boter-

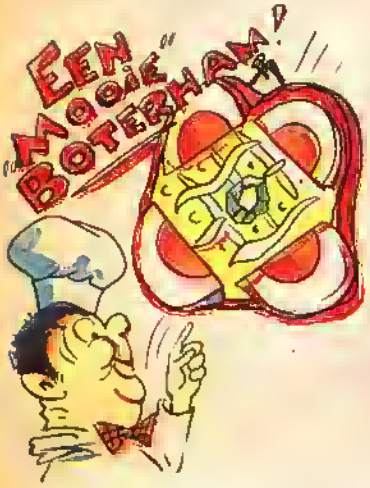

hammetje proeft, zul je het met ons eens zijn, dat het niet alleen „mool" is, maar ook lekker smaakt! Op deze manier kun je zelf allerlei mooie boterhammen maken, bijvoorbeeld met kaas, ham, gekookte worst, tomaat, appel, peer, stukjes augurk, enz., zodat je zonder veel moeite op een zondag de hele familie eens op een „prachtige" lunch kunt trakteren.

ELEKTRONISCHE VERKEERSAGENT

Baltimore is de eerste stad ter wereld, waar op de meest moderne manier het verkeer wordt geregeld, namelijk door middel van een stel elektronische hersens. We zullen je vertellen hoe dat gaat. Overal in de stad zie je boven de rijweg dingen hangen, die lijken op prullenmanden.
Dat zijn de ogen van het elektronische brein. Zij kijken dag en nacht hoeveel auto's er door de straten rijden. Wordt in een bepaalde straat het verkeer drukker, dan rapporteren de ogen dit aan het centrale hersenwerk, dat er automatisch voor zorgt dat de lichten, die het verkeer uit de zijstraten regelen, langer op rood blijven staan.
Zien de ogen dat het verkeer in de betreffende straat nog drukker wordt, dan blijven de verkeerslichten voor 't uit de zijstraten komende verkeer net zo lang op rood staan tot.... de ogen in de zijstraten melden dat daar één of meerdere auto's voor het rode licht staan te wachten.
Deze supermoderne verkeersagent heeft viereneenhalf miljoen dollars gekost!

EEN PRACHTIG SINTERKLAAS-CADEAU VOOR JULLIE VERLANGLIJSTJE

Mag ik jullie eens een heel goede raad geven? Zet dan op je verlanglijstje voor Sinterklaas: de fijne grammofoonplaat met al de bekende Sinterklaasliedjes, die je bij de bezorger van DONALD DUCK kunt bestellen en die in elke goede platenwinkel te koop is. Dan kunnen jullie straks, wanneer jullie hartjes vol verwachting kloppen op 5 december, leuk meezingen met: Zie ginds komt de stoomboot; Hoor de wind waait door de bomen; O, kom er eens kijken, en nog veel meer liedjes. Een gezellige plaat, waarvan je ieder jaar weer veel plezier zult hebben!
Laat dit maar eens aan je ouders lezen. Dan doen zij wel een goed woordje voor je bij de Sint. De prijs is ƒ 3,95 in Nederland en 65 fr. in België.

HEB JE DIE AL?

Naast de postzegels met de Paradijsvogel er op, zijn nu in Nederlands Nieuw-Guinea zegels verschenen met de afbeelding van de

Kroonduif. Deze vogel is de grootste duif ter wereld, ongeveer 65 cm van kop tot staart.
Hij komt nergens anders voor dan op Nieuw-Guinea en enkele omliggende eilandjes. Zijn kleur is prachtig glanzend blauw, met wit in de iets donkerder getinte vleugels. Het dier dankt zijn naam aan de fantastisch moole, waaiervormige kuif op zijn kop. Het merkwaardige van deze kuif is, dat het net lijkt of er tussen de veren witte, glanzende parels zitten.
In de meeste dierentuinen kun je de Kroonduif wel vinden. Als je er dus eens komt, vergeet dan niet deze fraaie vogel te gaan bekijken. Het is altijd interessant een dier, dat je op één van je postzegels hebt staan, ook in levenden lijve te zien.

Als het 's nachts hard waait en de deur van je slaapkamertje door de „trek" in huis hinderlijk aan het kraken en „mopperen" slaat, steek dan terwijl je de deur sluit een stukje soepel plastic-draad, van een waslijn bijvoorbeeld, tussen deur en deurpost. Je zult dan genieten van een ongestoorde slaap!

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

RÉMI EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS. BARBERIN, ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN ARTIEST, DE ITALIAAN VITALIS. EEN ENGELSMAN, DRISCOLL, KOMT RÉMI VAN BARBARIN OPEISEN. MAAR RÉMI EN VITALIS ZIJN VER WEG... NA EEN KOUDE NACHT KOMT VITALIS TE STERVEN. RÉMI VINDT TIJDELIJK ONDERDAK, MAAR RAAKT WEER AAN 'T ZWERVEN. HIJ SLUIT ZICH AAN BIJ EEN JONGEN DIE HIJ VAN VROEGER KENT: MATTIA.

MET ZIJN VERDIENDE GELD KOOPT RÉMI EEN KOE...

IK WIL DIE KOE AAN MOEDER BARBARIN GEVEN. ZIE JE, MATTIA, ZIJ MOEST DE HARE VERKOPEN..

KIJK, DIT IS HET ADRES VAN DE AMBTENAAR MET WIE JE JE IN VERBINDING MOET STELLEN.

MAAR... MAAR DAN MOET IK HELEMAAL NAAR ENGELAND REIZEN

NAAR ENGELAND? IK HERINNER ME EEN ENGELSMAN, DIE NAAR JE VROEG IN GAROFOLI... DAT WAS ME EEN MOOI HEERSCHAP

IN BOULOGNE TREDEN DE JONGENS DIKWIJLS OP OM STRAKS DE OVERTOCHT TE KUNNEN BETALEN...

ZEG, MATTIA, ALS MIJN MOEDER ENGELSE IS, DAN ZOU IK OOK...

WACHT NU MAAR EERST AF TOT JE IN ENGELAND BENT RÉMI!

JACQUES BLONDEEL

EINDE TREKT BOOT

MOEDER BARBARIN IS DOLBLIJ MET DE KOE...
ZIN IN PANNEKOEKEN, JONGENS?
WAAR IS UW MAN TOCH?
DIE IS DOOD, M'N JONGEN EN VOOR HIJ STIERF VERTELDE HIJ ME IETS VAN ZIJN GEHEIM JIJ HEBT EEN FAMILIE, RÉMI...
IK? IS HET WEUS?
DE TWEE VRIENDEN ZIJN NU DE RICHTING INGESLAGEN VAN BOULONGE, WAAR ZIJ ZICH WILLEN INSCHEPEN VOOR ENGELAND
HET MOETEN WEL MOOIE LUI ZIJN, ZEG. DIE JE EERST AAN JE LOT OVERLATEN EN NU PROBEREN JE TERUG TE VINDEN. POEH!
O, MATTIA EEN ECHTE MOEDER! WAT ZOU DAT HEERLIJK ZIJN! EEN ÈCHTE MOEDER.
KOM, GA NU NIET HUILEN, ANDERS GA IK OOK NOG HUILEN...
RÉMI KRIJGT OF EENS HAAST...
DANK JE, BRAVE CAPI, JE HEBT FLINK WAT GELD OPGEHAALD... LATEN WE NU GAAN...
WE MOETEN NOG ÉÉN DAG BLIJVEN, MISSCHIEN VERDIENEN WE NOG WAT!
EINDELIJK VERTREKT DE BOOT.
ACH DE ARME CAPI IS ZEEZIEK!
WE ZIJN ER ZO, HOOR, BRAVE HOND!
EN LATER IN LONDEN...
WE MOETEN OP GREEN SQUARE ZIJN... BIJ HET KANTOOR VAN GRETH EN GALLEY...
MISSCHIEN ZIE IK ZELFS VANDAAG MIJN MOEDER NOG
MATTIA WIL AANBELLEN BIJ HET BEDOELDE ADRES.
HIER IS 'T. MAAR WAT ZIE JE OPEENS BLEEK, RÉMI?
WACHT EVEN, MATTIA, TOT IK MEER MOED HEB?

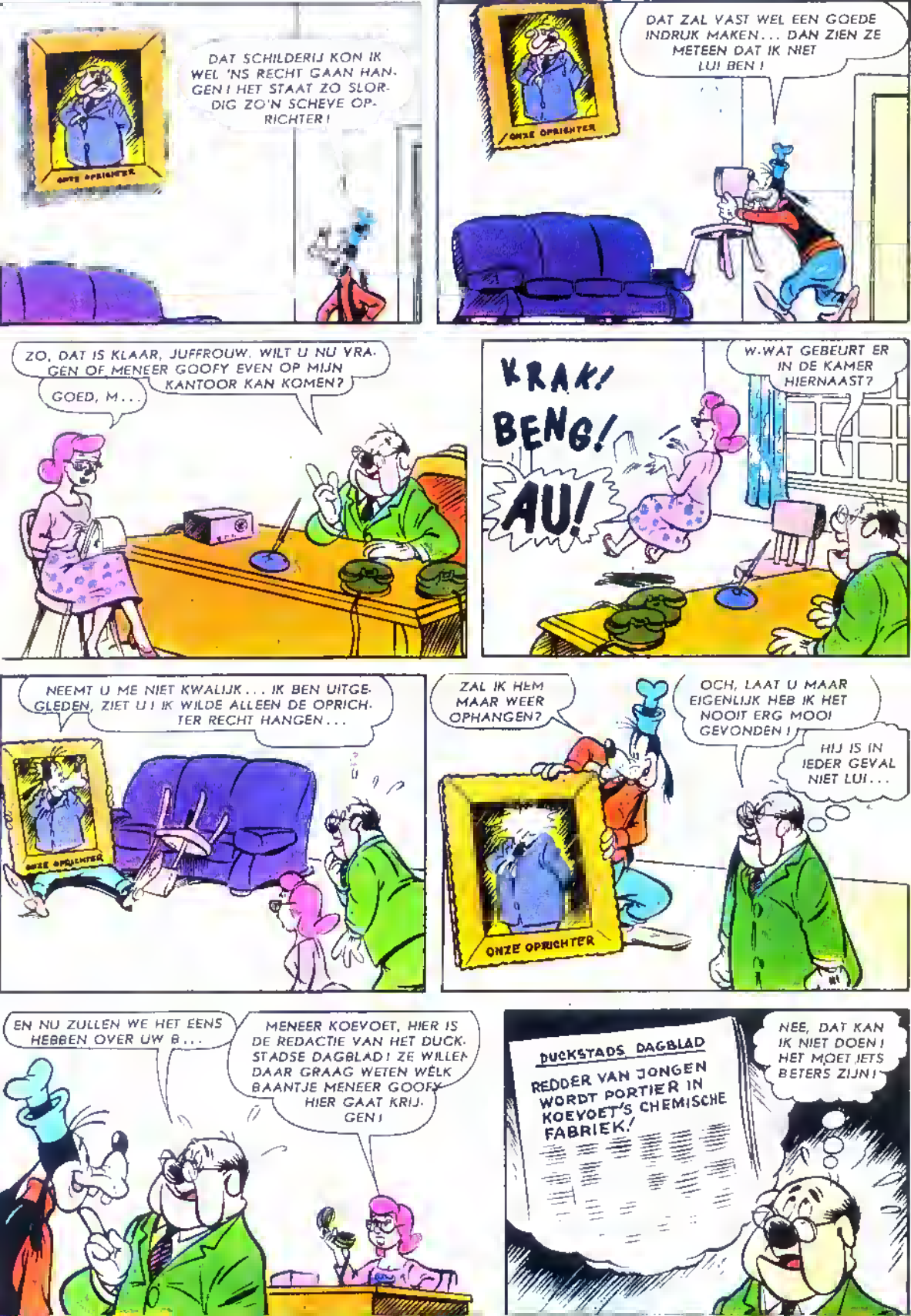
DAT SCHILDERIJ KON IK WEL 'NS RECHT GAAN HANGEN! HET STAAT ZO SLORDIG ZO'N SCHEVE OPRICHTER!
ONZE OPRICHTER
DAT ZAL VAST WEL EEN GOEDE INDRUK MAKEN... DAN ZIEN ZE METEEN DAT IK NIET LUI BEN!
ONZE OPRICHTER
ZO, DAT IS KLAAR, JUFFROUW. WILT U NU VRAGEN OF MENEER GOOFY EVEN OP MIJN KANTOOR KAN KOMEN?
GOED, M...
KRAK!
BENG!
AU!
W-WAT GEBEURT ER IN DE KAMER HIERNAAST?
NEEMT U ME NIET KWALIJK... IK BEN UITGEGLEDEN, ZIET U! IK WILDE ALLEEN DE OPRICHTER RECHT HANGEN...
ONZE OPRICHTER
ZAL IK HEM MAAR WEER OPHANGEN?
OCH, LAAT U MAAR EIGENLIJK HEB IK HET NOOIT ERG MOOI GEVONDEN!
HIJ IS IN IEDER GEVAL NIET LUI...
ONZE OPRICHTER
EN NU ZULLEN WE HET EENS HEBBEN OVER UW B...
MENEER KOEVOET, HIER IS DE REDACTIE VAN HET DUCKSTADSE DAGBLAD! ZE WILLEN DAAR GRAAG WETEN WELK BAANTJE MENEER GOOFY HIER GAAT KRIJGEN!
DUCKSTADS DAGBLAD
REDDER VAN JONGEN WORDT PORTIER IN KOEVOET'S CHEMISCHE FABRIEK!
NEE, DAT KAN IK NIET DOEN! HET MOET IETS BETERS ZIJN!

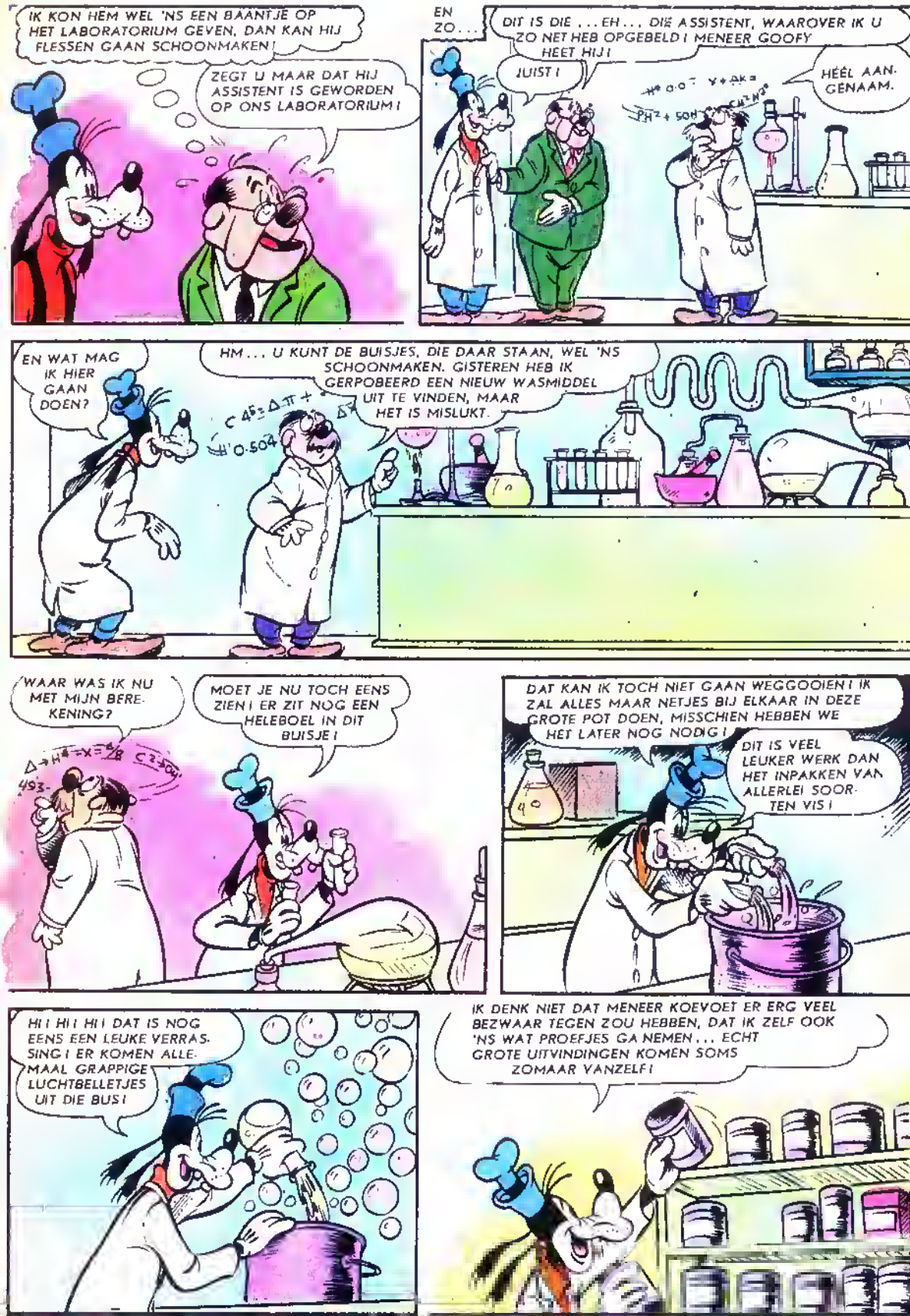
IK KON HEM WEL 'NS EEN BAANTJE OP HET LABORATORIUM GEVEN, DAN KAN HIJ FLESSEN GAAN SCHOONMAKEN!
ZEGT U MAAR DAT HIJ ASSISTENT IS GEWORDEN OP ONS LABORATORIUM!
EN ZO...
DIT IS DIE ... EH ... DIE ASSISTENT, WAAROVER IK U ZO NET HEB OPGEBELD! MENEER GOOFY HEET HIJ!
JUIST!
HEËL AANGENAAM.
EN WAT MAG IK HIER GAAN DOEN?
HM ... U KUNT DE BUISJES, DIE DAAR STAAN, WEL 'NS SCHOONMAKEN. GISTEREN HEB IK GERPOBEERD EEN NIEUW WASMIDDEL UIT TE VINDEN, MAAR HET IS MISLUKT.
WAAR WAS IK NU MET MIJN BEREKENING?
MOET JE NU TOCH EENS ZIEN! ER ZIT NOG EEN HELEBOEL IN DIT BUISJE!
DAT KAN IK TOCH NIET GAAN WEGGOOIEN! IK ZAL ALLES MAAR NETJES BIJ ELKAAR IN DEZE GROTE POT DOEN, MISSCHIEN HEBBEN WE HET LATER NOG NODIG!
DIT IS VEEL LEUKER WERK DAN HET INPAKKEN VAN ALLERLEI SOORTEN VIS!
HI! HI! HI! DAT IS NOG EENS EEN LEUKE VERRASSING! ER KOMEN ALLEMAAL GRAPPIGE LUCHTBELLETJES UIT DIE BUIS!
IK DENK NIET DAT MENEER KOEVOET ER ERG VEEL BEZWAAR TEGEN ZOU HEBBEN, DAT IK ZELF OOK 'NS WAT PROEFJES GA NEMEN ... ECHT GROTE UITVINDINGEN KOMEN SOMS ZOMAAR VANZELF!

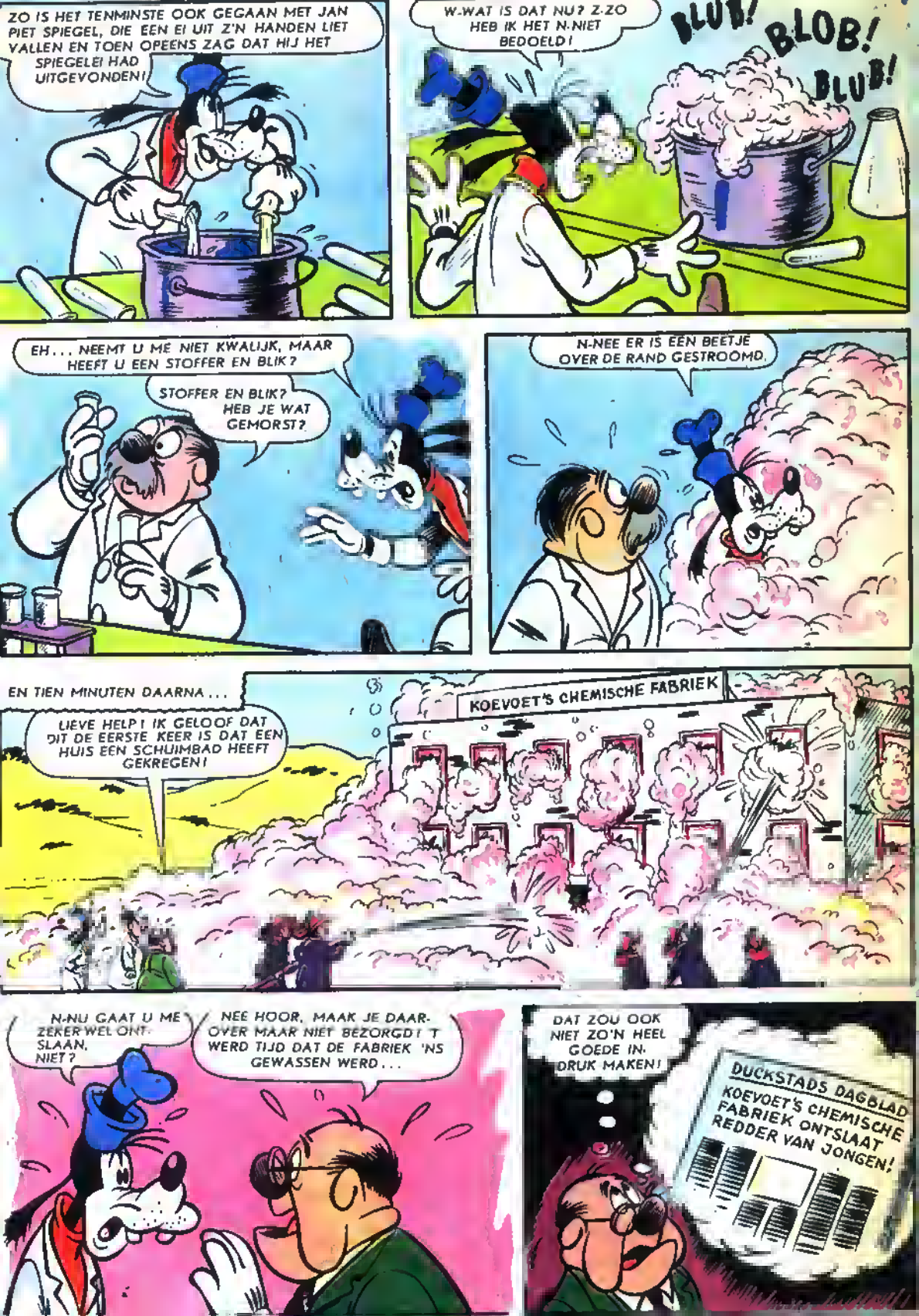
ZO IS HET TENMINSTE OOK GEGAAN MET JAN PIET SPIEGEL, DIE EEN EI UIT Z'N HANDEN LIET VALLEN EN TOEN OPEENS ZAG DAT HIJ HET SPIEGELEI HAD UITGEVONDEN!
W-WAT IS DAT NU? Z-ZO HEB IK HET N-NIET BEDOELD!
BLUB!
BLOB!
BLUB!
EH... NEEMT U ME NIET KWALIJK, MAAR HEEFT U EEN STOFFER EN BLIK?
STOFFER EN BLIK? HEB JE WAT GEMORST?
N-NEE ER IS EEN BEETJE OVER DE RAND GESTROOMD.
EN TIEN MINUTEN DAARNA...
KOEVOET'S CHEMISCHE FABRIEK
LIEVE HELP! IK GELOOF DAT DIT DE EERSTE KEER IS DAT EEN HUIS EEN SCHUIMBAD HEEFT GEKREGEN!
N-NU GAAT U ME ZEKER WEL ONT-SLAAN, NIET?
NEE HOOR, MAAK JE DAAR-OVER MAAR NIET BEZORGD! 'T WERD TIJD DAT DE FABRIEK 'NS GEWASSEN WERD...
DAT ZOU OOK NIET ZO'N HEEL GOEDE IN-DRUK MAKEN!
DUCKSTADS DAGBLAD
KOEVOET'S CHEMISCHE FABRIEK ONTSLAAT REDDER VAN JONGEN!

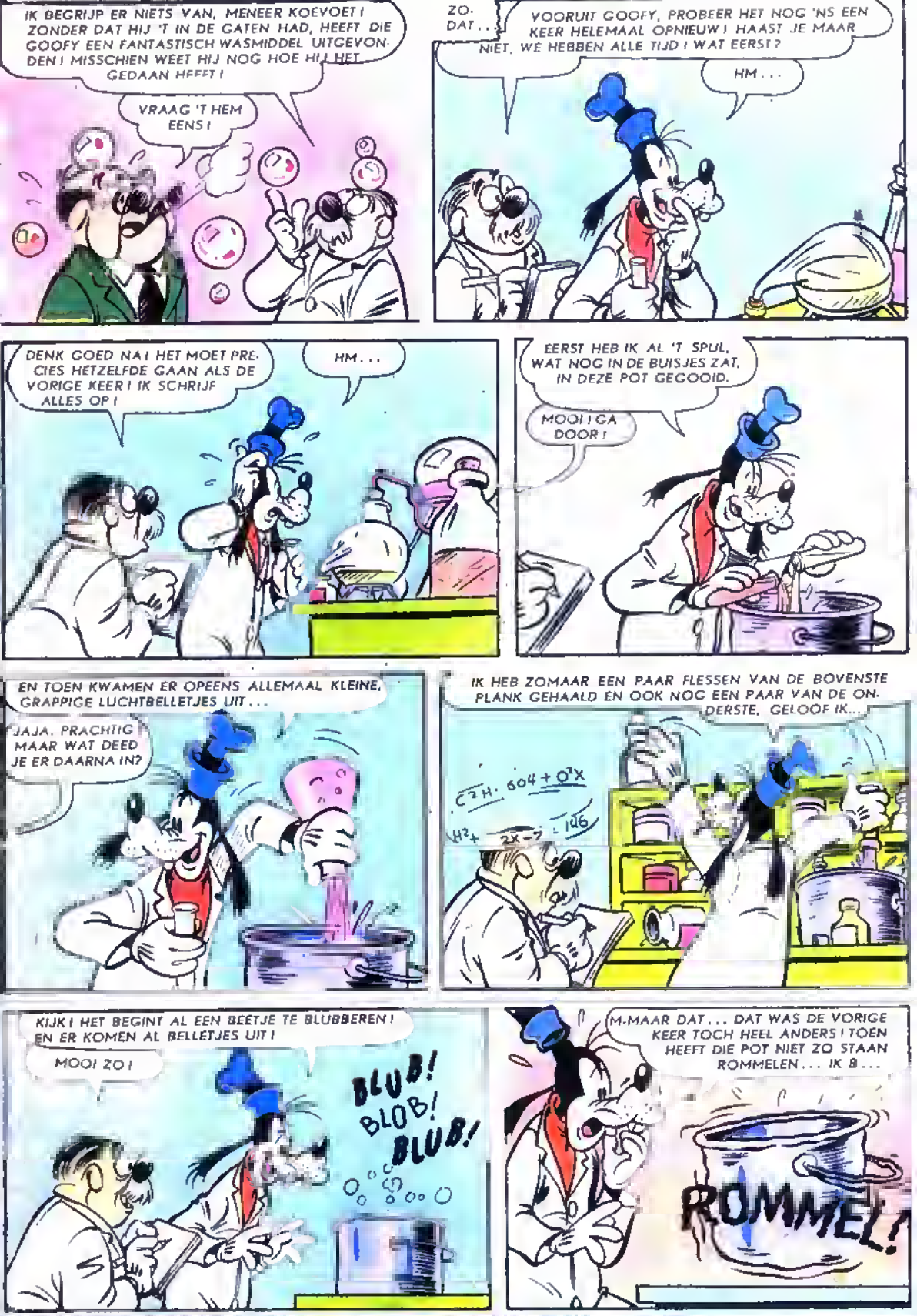
IK BEGRIJP ER NIETS VAN, MENEER KOEVOET! ZONDER DAT HIJ 'T IN DE GATEN HAD, HEEFT DIE GOOFY EEN FANTASTISCH WASMIDDEL UITGEVONDEN! MISSCHIEN WEET HIJ NOG HOE HIJ HET GEDAAN HEEFT!
VRAAG 'T HEM EENS!
ZO-DAT...
VOORUIT GOOFY, PROBEER HET NOG 'NS EEN KEER HELEMAAL OPNIEUW! HAAST JE MAAR NIET, WE HEBBEN ALLE TIJD! WAT EERST?
HM...
DENK GOED NA! HET MOET PRECIES HETZELFDE GAAN ALS DE VORIGE KEER! IK SCHRIJF ALLES OP!
HM...
EERST HEB IK AL 'T SPUL, WAT NOG IN DE BUISJES ZAT, IN DEZE POT GEGOOID.
MOOI! GA DOOR!
EN TOEN KWAMEN ER OPEENS ALLEMAAL KLEINE, GRAPPIGE LUCHTBELLETJES UIT...
JAJA. PRACHTIG MAAR WAT DEED JE ER DAARNA IN?
IK HEB ZOMAAR EEN PAAR FLESSEN VAN DE BOVENSTE PLANK GEHAALD EN OOK NOG EEN PAAR VAN DE ONDERSTE, GELOOF IK...
KIJK! HET BEGINT AL EEN BEETJE TE BLUBBEREN! EN ER KOMEN AL BELLETJES UIT!
MOOI ZO!
BLUB! BLOB! BLUB!
M-MAAR DAT... DAT WAS DE VORIGE KEER TOCH HEEL ANDERS! TOEN HEEFT DIE POT NIET ZO STAAN ROMMELEN... IK B...
ROMMEL!

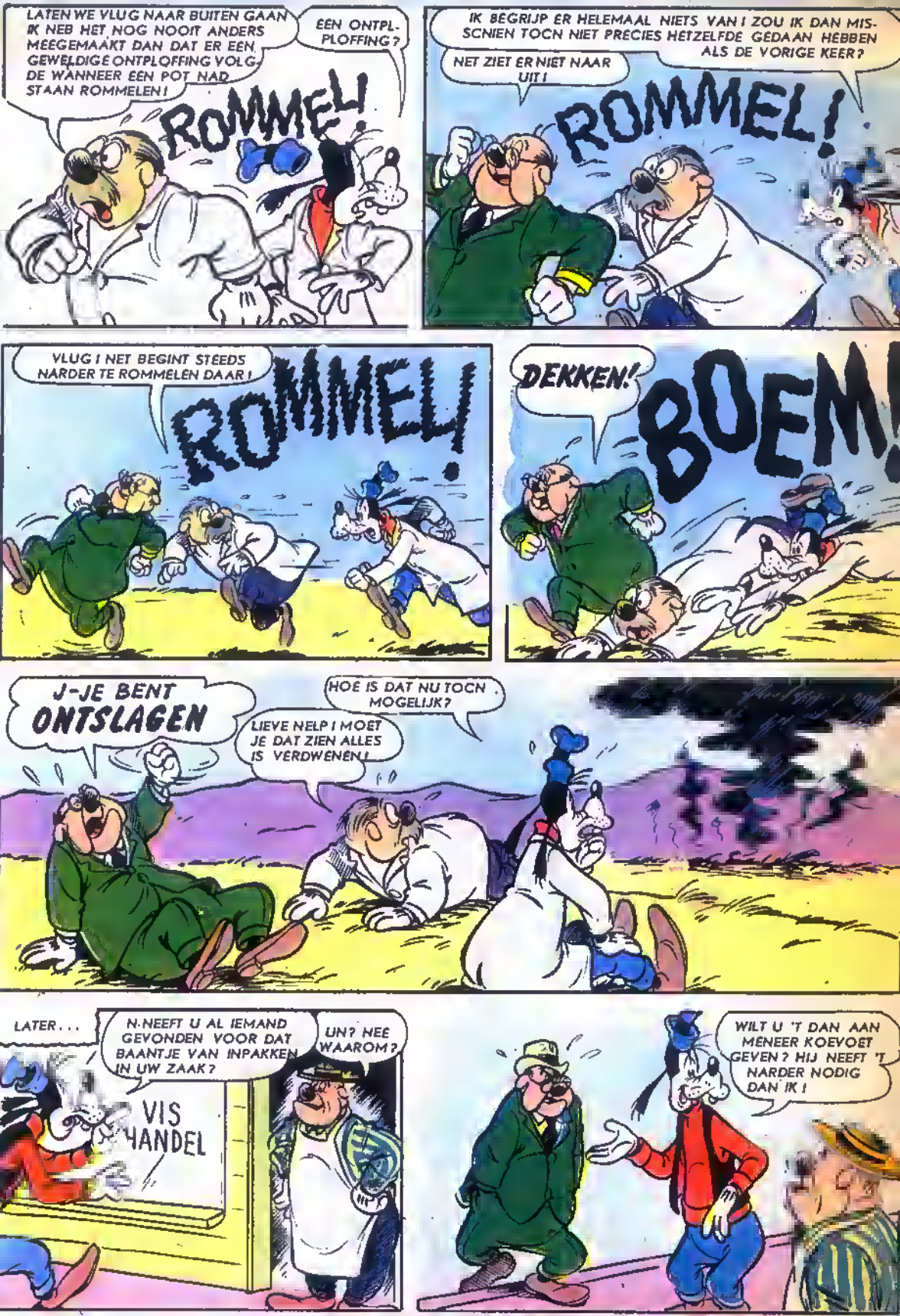
LATEN WE VLUG NAAR BUITEN GAAN IK HEB HET NOG NOOIT ANDERS MEEGEMAAKT DAN DAT ER EEN GEWELDIGE ONTPLOFFING VOLGT DE WANNEER EEN POT NAD STAAN ROMMELEN!
EEN ONTPLOFFING?
ROMMEL!
IK BEGRIJP ER HELEMAAL NIETS VAN! ZOU IK DAN MISSCHIEN TOCH NIET PRECIES HETZELFDE GEDAAN HEBBEN ALS DE VORIGE KEER?
NET ZIET ER NIET NAAR UIT!
ROMMEL!
VLUG! HET BEGINT STEEDS HARDER TE ROMMELEN DAAR!
ROMMEL!
DEKKEN!
BOEM!
J-JE BENT ONTSLAGEN
HOE IS DAT NU TOCH MOGELIJK?
LIEVE HELP! MOET JE DAT ZIEN ALLES IS VERDWENEN!
LATER...
H-HEEFT U AL IEMAND GEVONDEN VOOR DAT BAANTJE VAN INPAKKEN IN UW ZAAK?
UN? HEE WAAROM?
VIS HANDEL
WILT U 'T DAN AAN MENEER KOEVOET GEVEN? HIJ HEEFT 'T HARDER NODIG DAN IK!

Walt Disney's

Willy Wortel

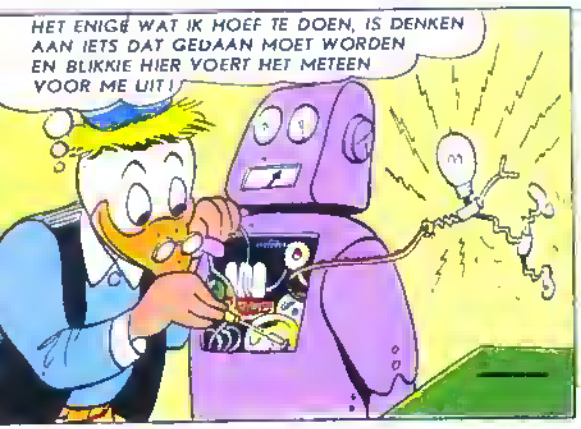

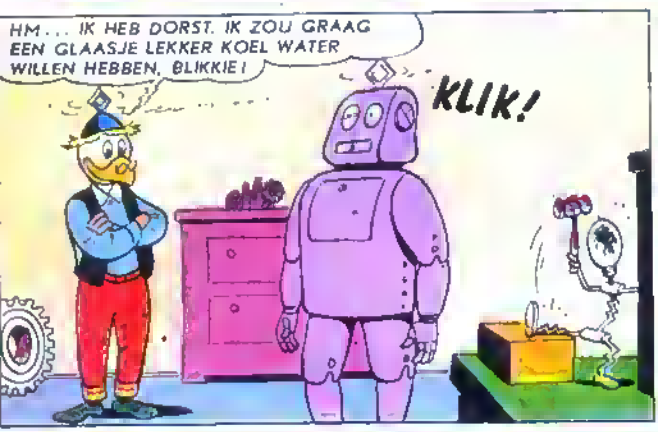

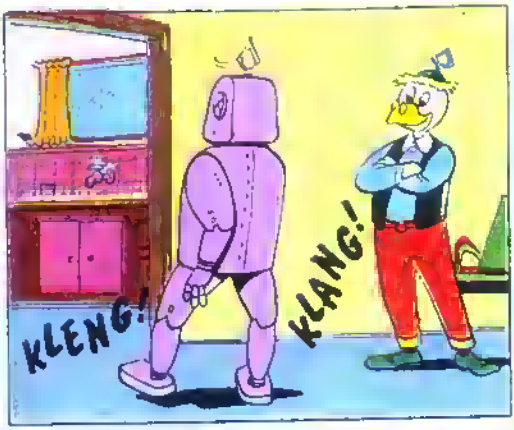

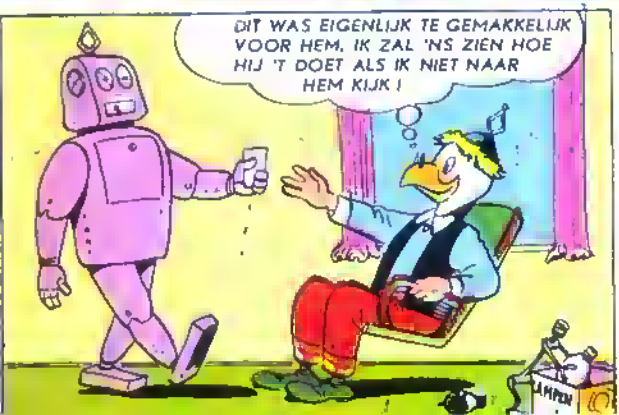

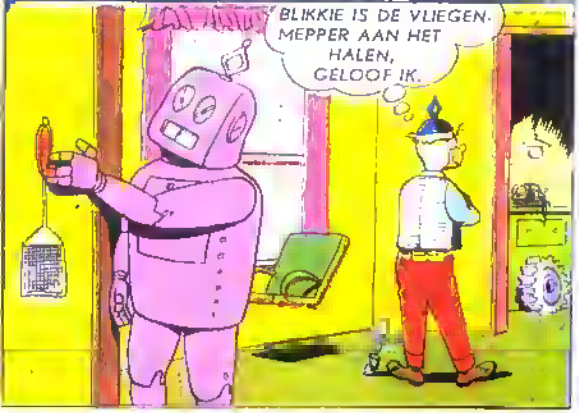
BLIKKIE IS DE VLIEGEN-
MEPPER AAN HET
HALEN,
GELOOF IK.

MAAR NU KAN HIJ NIETS DOEN . . . HIJ
KAN DE VLIEG NIET SLAAN, OMDAT
IK NIET KAN ZIEN WAAR DAT BROM-
BEESTJE ERGENS UITHANGT!

BZZT

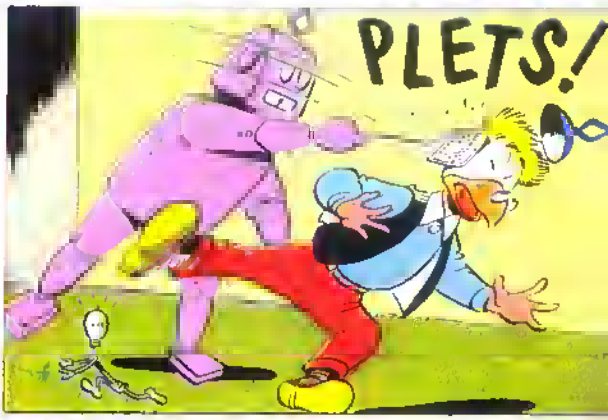
PLETS!

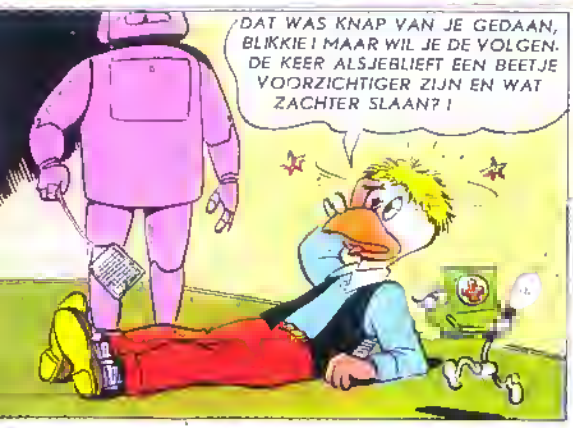
DAT WAS KNAP VAN JE GEDAAN,
BLIKKIE! MAAR WIL JE DE VOLGEN-
DE KEER ALSJEBLIEFT EEN BEETJE
VOORZICHTIGER ZIJN EN WAT
ZACHTER SLAAN?!

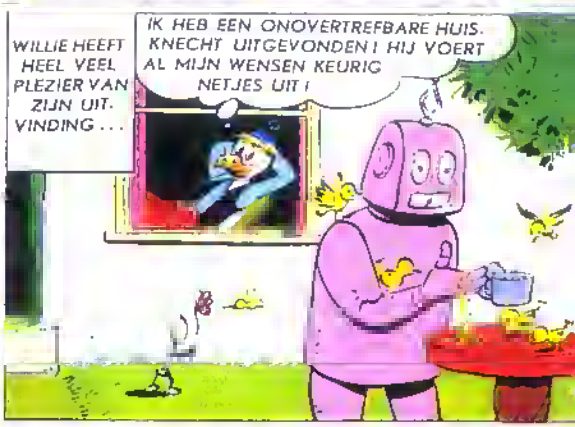
WILLIE HEEFT
HEEL VEEL
PLEZIER VAN
ZIJN UIT-
VINDING . . .
IK HEB EEN ONOVERTREFBARE HUIS-
KNECHT UITGEVONDEN! HIJ VOERT
AL MIJN WENSEN KEURIG
NETJES UIT!

HIJ DOET ALLES WAT IK WIL
DAT ER GEDAAN MOET
WORDEN . . . EN DAN
DOET HIJ 'T OOK NOG
PRECIES ZOALS IK HET
GEDAAN ZOU HEBBEN!

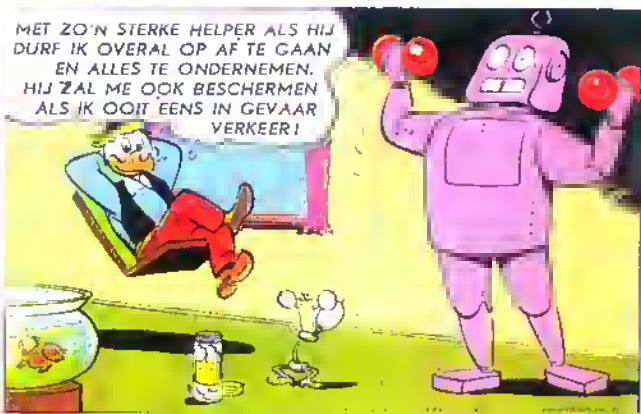
MET ZO'N STERKE HELPER ALS HIJ
DURF IK OVERAL OP AF TE GAAN
EN ALLES TE ONDERNEMEN.
HIJ ZAL ME OOK BESCHERMEN
ALS IK OOIT EENS IN GEVAAR
VERKEER!

NU KAN IK EINDELIJK DIE PURPEREN DIAMANTEN NAAR DE BANK BRENGEN, DIE IK HEB UITGEVONDEN! TOT NU TOE WAS IK ALTIJD VEEL TE BANG OM MET DIE DINGEN DE DEUR UIT TE GAAN!
IK MOET DOOR DE GEVAARLIJKSTE BUURT VAN DE STAD! MAAR MET BLIKKIE ACHTER ME AAN ALS PERSOONLIJKE LIJFWACHT KAN ME NIET VEEL GEBEUREN! WAT EEN GERUSTSTELLING!
WILLIE WORTEL UITVINDER
AAN GEVAARLIJKE KATTEN VAN OT EN SIEN
DIT IS HET BERUCHTSTE STEEGJE VAN HEEL DUCKSTAD! ALS IEMAND MIJ ZOU OVERVALLEN, ROEP IK BLIKKIE'S HULP IN EN DAN REKENT HIJ WEL AF MET IEDEREEN DIE MEENT MET EEN ZWAKKE, EENZAME WANDELAAR TE DOEN TE HEBBEN!
EN DAN OPEENS!
HÉ, JIJ DAAR! ZET DIE ZAK EVEN OP DE GROND!
BLIKKIE! BLIKKIE!! KOM ME HELPEN! IK ZIT IN NOOD!
...N KOM GAUW DIT STEEGJE IN, ALSJEBLIEFT!
BLIKKIE! BLIKKIE! PAK DE BOEF Z'N REVOLVER TOCH AF! H-HELP ME!
BLIKKIE! BLIKKIE!! KOM HIER! WAAR BLIJF JE NU TOCH?

WAT IS ER MET JOU AAN DE HAND? WAAROM STA JE ZO TE BEVEN? WEES MAAR NIET BANG ... IK ZAL JE NIETS DOEN!
ER IS EEN JONG POESJE VAST BLIJVEN ZITTEN IN DEZE REGENPIJP, WIL JE MIJ EEN PLEZIER DOEN EN EVEN HELPEN HET ERUIT TE HALEN?
MIAUW
BONK!
EN EVEN LATER..
EN WAAR ZOU MIJN DAPPERE, STOERE, HELDHAFTIGE LIJFWACHT ZICH VERBORGEN HEBBEN?
AHA! HIER IS HIJ! HIJ IS IN DEZE REGENTON GEKROPEN!
WACHT EENS EVEN... NU BEGRIJP IK HET OPEENS! HIER WILDE IK ME VERSTOPPEN TOEN DIE KNAAP ME AAN 'T SCHRIKKEN MAAKTE! BLIKKIE DEED ALLEEN MAAR WAT IK WILDE DOEN...
HM, EIGENLIJK IS HIJ TOCH NIET ZO'N HÉÉL BESTE UITVINDING, MOET IK ZEGGEN!
MAAR HIJ IS PRECIES DEGENE, DIE IK NODIG HEB OM DE BLADLUIZEN VAN MIJN TULPEN TE VERJAGEN... ALS ZE TENMINSTE NIET ZO GROOT ZIJN DAT IK ER BANG VAN ZOU WORDEN!

ROKEND DE HAAN

We geven 't toe, dit is een vreemd verhaal. Maar we willen het je toch vertellen, want het schijnt echt gebeurd te zijn.
In Duitsland woont een boer die er een toom kippen met een mooie haan op na houdt. Die boer leerde de haan roken. Ja, echt roken, een sigaar! Zo maar, voor de aardigheid. Een poos later werden echter de kippen en de haan gestolen. De boer ging op zoek en ontdekte zijn pluimvee bij een andere boer, die ze te goeder trouw van de dief gekocht had.
De politie en de rechter kwamen er nu bij en die zelden tegen de bestolene: „Kunt U bewijzen dat die kippen en die haan van u zijn?" — „Zeker," zei de boer en hij liet de haan een sigaar opsteken. Even later dwarrelden de rookwolken voor de verbaasde ogen van de aanwezigen omhoog. De boer kreeg onmiddellijk zijn haan en kippen terug.

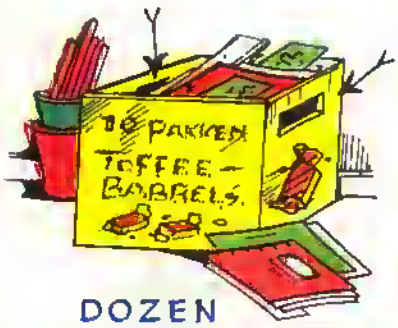

DOZEN MET EEN HANDVAT

Dozen met spulletjes, zoals oude tijdschriften of knutselbenodigdheden, die we in een hoekje op de zolder of in een kast zetten, zijn meestal verbazend onhandelbaar en zwaar bij het te voorschijn halen en weer wegbergen.
Als je echter in twee zijkanten een „handgreep" snijdt of knipt, zul je merken dat de dozen veel gemakkelijker te hanteren zijn.

Heb je wel eens, net als wij, in een appelboomgaard gekampeerd? Ja? Dan heb je vast en zeker, vooral 's nachts als het stil werd, steeds „plof!" of „pats!" in het gras gehoord.
Eerst dacht je dan misschien dat iemand zo lollig was om met steentjes te goolen, maar toen je op onderzoek uitging, ontdekte je dat het rijpe appels waren, die af en toe uit de bomen vielen.
Zo'n valappel is altijd minder waard, omdat hij door zijn val beschadigd wordt en niemand gekneusde appels wil hebben.
Nu is er een boer in Pennsylvania, die het helemaal niet leuk vindt, dat al die afgevallen appels „kneusjes" worden. Daarom heeft hij rondom iedere appelboom in zijn boomgaard een dikke plaat schuimrubber laten aanbrengen. Nu blijven de valappels even gaaf als de appels die van de boom geplukt worden.

OPA TOK

Snik, snak, snok!
Daar loopt opa Tok,
Met zijn wandelstok,
Met zijn parapluutje,
En zijn leren tas,
Nu moeten jullie raden
Wie die opa was,
Snik, snak, snok!
Daar loopt opa Tok!

ZEE-HOND

Toen het Nederlandse passagiersschip Johan van Oldebarneveldt onlangs in de haven van Sydney (Australië) lag, kwam er opeens een aardig hondje de loopplank op tippelen. Het dier snuffelde een poosje aan boord rond, maar toen de Nederlandse zeelui hem terug wilden sturen, zei de Australische douane: „Ho, die hond is van jullie, hij mag niet van boord, tenzij er drieënhonderdvijftig gulden invoerrechten betaald wordt. Bovendien moet hij dan nog een half jaar in quarantaine blijven."
„Ja maar," zelden de Nederlanders, „die hond kwam net aan boord!"
„Daar weten we niets van," zei de Australische douane en ze hielden voet bij stuk. De Nederlanders wilden niet betalen en zo stoomde de „Johan" weg met het hondje Bingo aan boord.
Bingo is nu statenloos en zal zijn hele leven aan boord moeten blijven. En dat betekent: nooit meer eens lekker rennen in de wei of door een laantje van boom tot boom trippelen, want gras en bomen groeien er op de oceanen niet. Arme Bingo!

BETER HARD GEBLAZEN, DAN . . . .

Een ieder kent dit spreekwoord natuurlijk op zijn duimpje en weet dus dat door hard te blazen thee, koffie, soep, melk of pap na enige tijd zover is afgekoeld, dat je er geen blaren van op je tong krijgt.
Er is echter een veel sneller middel om iets dergelijks af te koelen en voor direct gebruik gereed te maken.
Doe de hete soep, melk, enz. in een grote pan, draai deze een paar maal flink rond en giet daarna de vloeistof in de beker of kop.
Dit „koelsysteem" werkt prima en snel, want de hele handeling is slechts een kwestie van enkele seconden.

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Toen de Engelse natuurkundige Rutherford met hellum-atoomkernen op de atoomkernen van stikstof schoot en daarmee waterstof en zuurstof kreeg, schoot hij met kogels van een tienduizendste van een miljoenste millimeter op een even klein doelwit. Zelfs voor de sterke microscoop waren kogels en doelwit onzichtbaar klein. Hoe kon

Rutherford dan een voltreffer waarnemen.
Soms zit een vliegtuig zo hoog, dat je het niet kunt zien. Maar vaak vormt dat vliegtuig zo'n witte streep in de lucht — zwevende ijskristallen ontstaan uit de uitlaatgassen — waardoor het z'n aanwezigheid verraadt. Zoiets is ook mogelijk met die onzichtbaar kleine atoomkernen. En wel in de „nevelkamer": een trommel, aan de bovenkant afgesloten door een glazen ruit, gevuld met verzadigde waterdamp. Dat is waterdamp, die graag zou condenseren tot waterdruppeltjes. Dat in druppeltjes overgaan doet waterdamp het liefst op elektrisch geladen luchtdeeltjes. Welnu: als door die trommel als kleine kogels atoomkernen schieten, worden alle luchtdeeltjes op hun weg geëlektriseerd en ontstaan langs die weg kleine waterdruppeltjes: een spoor van waterdruppeltjes, dat door een zijdelingse belichting en een zwarte achtergrond duidelijk zichtbaar kan worden gemaakt.
Bij z'n beschieting van stikstof met heliumkernen maakte Rutherford tienduizenden foto's van dergelijke sporen en één daarvan was zoals hier is afgebeeld. De vertakking was het bewijs van een voltreffer en van splitsing van de getroffen stikstofkern in een waterstofkern en een zuurstofkern!

OLIE EN AZIJN UIT EEN FLES

Op een vrolijke picknick in het bos ontdekte degene, die voor de olie en de azijn bij de sla had moeten

zorgen, dat hij die twee in één fles had gedaan. Wat jammer, nu zou men geen lekker aangemaakte sla kunnen eten. Toch wel, zei 'n plentere meneer, geef mij die fles maar — daaruit kan ik naar verkiezing olie of azijn schenken!
Hoe dat mogelijk is? We gaan het zelf doen! In een klein medicijnflesje doen we wat azijn en daarop gieten we wat slaolie. Willen we nu alleen slaolie schenken, dan houden we de fles — met de kurk er af — een beetje schuin en wat er uit vloeit, zal slaolie zijn. Maar als we azijn willen schenken, doen we de kurk er op, keren de fles langzaam ondersteboven, dus met de kurk omlaag en door de kurk een beetje opzij of naar buiten te duwen of te trekken, kunnen we een straaltje azijn uit de fles laten vloeien. Azijn is immers zwaarder dan olie en zal steeds onder de olie blijven.
Zo zie je hoe je uit één fles naar verkiezing olie of azijn kunt schenken!

HOE WERKT KORTE-GOLF-RADIO

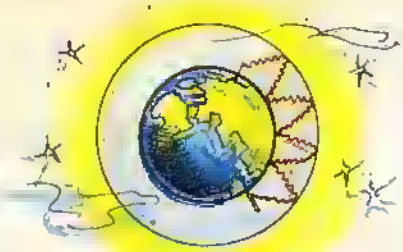

Als je naar Hilversum I of II luistert, gaan de radiogolven rechtstreeks van de zendantenne — een 220 meter hoge stalen mast in Lopik, ten zuiden van Utrecht — naar de antenne bij je thuis. Maar als je naar een ver verwijderde zender, bv. in Afrika of Amerika luistert, gaat het anders, dan reizen de golven niet rechtstreeks van de zendantenne naar jouw ontvangantenne. De korte golven, die dergelijke zenders uitzenden, met een golflengte van bv. 16, 19, 25 of 31 meter, raken snel verzwakt voorzover ze langs het aardoppervlak reizen.
Wat jij ontvangt, zijn de golven, die schuin omhoog gaan. Op de tekening is dit weergegeven. Je luistert naar een zender in Australië. Hoe die golven reizen, wordt door golflijntjes weergegeven. Op wel 100 kilometer boven de aarde is een elektrisch geladen luchtlaag, de Heavlside-laag, die radiogolven terugkaatst zoals een muur een bal of een spiegel lichtstralen terugkaatst.
De golven, die de Australische zender uitzendt, worden op 100 km hoogte teruggekaatst naar de aarde, die ze op zijn beurt weer terugkaatst naar die Heaviside-laag en zo gaat het voort; door afwisselend omhoog en omlaag te zijn teruggekaatst, bereiken die radiogolven tenslotte jouw antenne. Als je dus met Australië telefoneert, reist je stem in zigzags van wel honderd kilometer hoogte om de aarde.
Hoe lang reizen ze over die meer dan 20000 kilometer?
Nog geen tiende seconde!

SATURNUS DRAAGT EEN RING

Eén van de wonderlijkste hemellichamen is de planeet Saturnus, die zo groot is dat er vele honderden aardbollen in zouden passen. Saturnus is waarschijnlijk een stenen bol, omgeven door een laag ijs van duizenden kilometers dikte en een wolkenlaag van kleine, zwevende ammoniakkristallen.
Als het er niet zo koud en bewolkt was, zouden liefhebbers van maneschijn hier hun hart kunnen ophalen, want Saturnus heeft liefst tien manen!
Maar wat het meest tot de romantische sfeer zou bijdragen, is de „ring" van Saturnus, die je buiten de wolkenlaag om de planeet zou zien als een machtige, licht-gevende boog, die de hele donkere hemel overspant.
Die ring, die betrekkelijk dun is, 15 kilometer, maar zeer breed — vele duizenden kilometers — bestaat uit ontelbare stukjes gruis of brokken ijs, die om Saturnus rondcirkelen.

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

TJONGE!!! DAT ZIET ER NIET BEST UIT... MAAR MISSCHIEN... ALS IK..
SLUIT DE INBREKERS IN DE KELDER OP! EN BEWAAK ZE GOED!
NIET ZO RUW! IK BEN EEN HEER MET EEN GEVOELIG GESTEL!
...ERG HARD LOOP...
...KAN IK NOG IETS MET DIT VREEMDE WAPEN DOEN...
OEI! IK MOET VLUG ZIJN!
KIJK UIT! NOG EEN INDRINGER!!
EN HIJ HEEFT DE KNUPPEL!!!
DAAR!!!
TOK
TOK
TOK
TOK
TOK

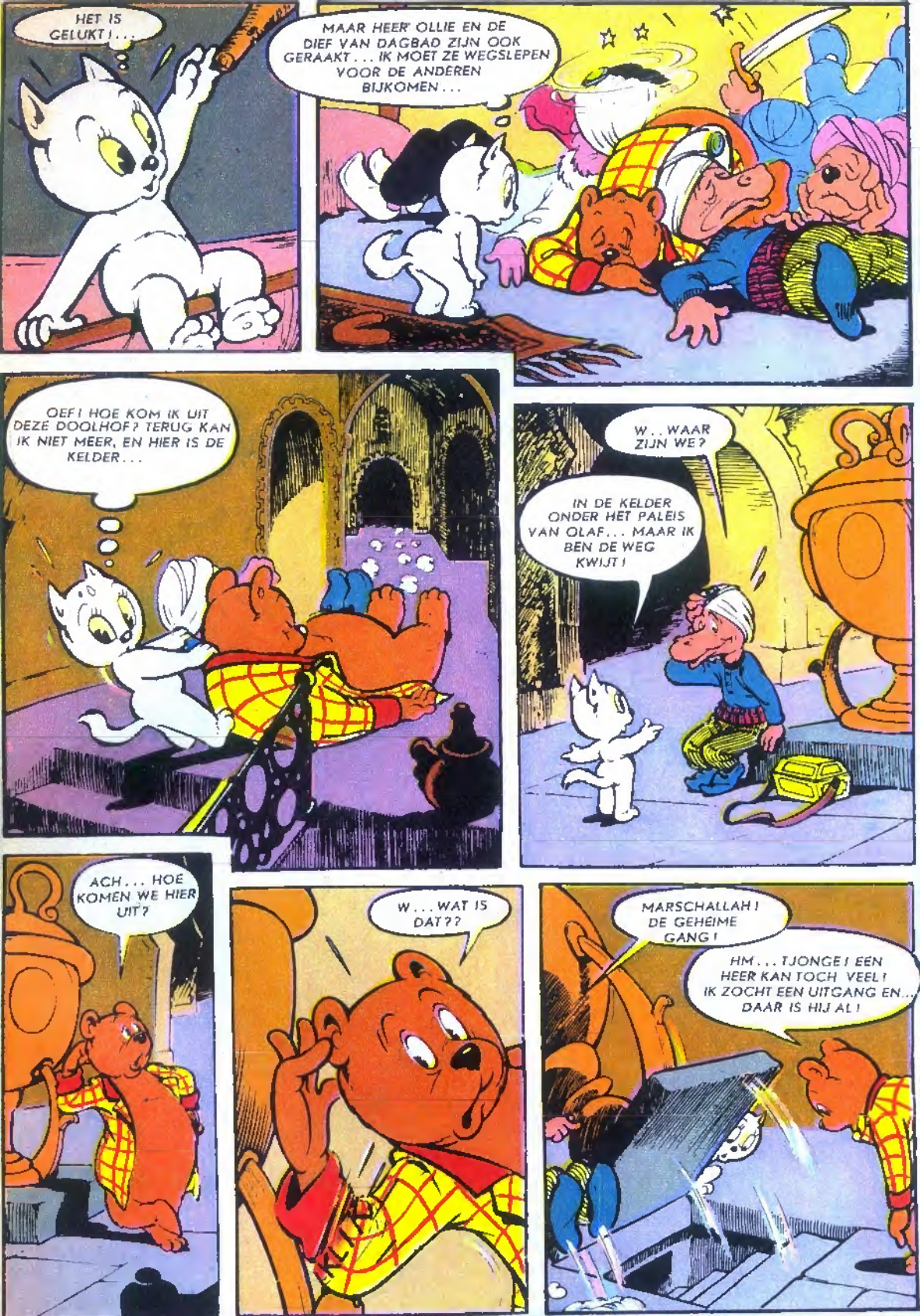
HET IS GELUKT!...
MAAR HEER OLLIE EN DE DIEF VAN DAGBAD ZIJN OOK GERAAKT... IK MOET ZE WEGSLEPEN VOOR DE ANDEREN BIJKOMEN...
OEF! HOE KOM IK UIT DEZE DOOLHOF? TERUG KAN IK NIET MEER, EN HIER IS DE KELDER...
W..WAAR ZIJN WE?
IN DE KELDER ONDER HET PALEIS VAN OLAF... MAAR IK BEN DE WEG KWIJT!
ACH... HOE KOMEN WE HIER UIT?
W...WAT IS DAT??
MARSCHALLAH! DE GEHEIME GANG!
HM... TJONGE! EEN HEER KAN TOCH VEEL! IK ZOCHT EEN UITGANG EN... DAAR IS HIJ AL!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.